

Todistaja

Elokuu • August 2005 No. 7 Volume 80

\$2.50 (GST INCL.)
2,25 EUROA

**Todistajan
juhlavuosi
2005 - Lehti
täyttää
80 vuotta**

**Sydämin, suin ja
kätten töin 3**

Oikea valinta 3

**Mooseksen henki
..... 5**

**Keijo on laatumies
..... 6**

**Timo Puustelli
Suomeen 7**

Jumalan kastelu7

**Kalahampurilainen
..... 8**

**Lähetysrakkaus
ja koskemattomat
alueet 9**

**"Menkää kaikkeen
maailmaan ja saarnatkaa
evankeliumia kaikille
luoduille. Joka uskoo ja
kastetaan, se pelastuu;
mutta joka ei usko, se
tuomitaan kadotukseen."
Mark. 16:15-16**

Treblinkan keskitysleiristä on muistona miljoonan ihmisen tuhka

Metsäkangas kuiskaa viestin kärsimyksestä

**Treblinkan
asukas on
tullut hevo-
sellaan kylä-
kauppaan.**

TEKSTI JA KUVAT:
EERO KETOLA

Treblinka on täysin erilainen kuin Auschwitz. Auschwitzissa keskitysleirin rakennukset on säilytetty. Vankikasarmien kadut on pidetty kunnossa, piikkilangat ja varjotornit ovat paikoillaan. Turistien autojen paikoitusmaksuista kilpailee keskitysleirimuseon kanssa paikallinen

yksityisyrittäjä. Pihamaalla tulvii ihmisryhmiä mustavalkoiset opaskirjaset kädessä. Kaikkialla ympärillä on ääntä ja tapahumaa. Treblinka on erilainen.

Kävelin varhain aamulla metsään, jossa leiri sijaitsi. Ympärillä levittäytyi hiljaisuus ja syvä rauha. Kukankeittäjä lauloi vanhan koirun yläoksalla. Etenin rauhallisesti hiekkaisista kangasmaata. Askeleet painuivat pehmeään maahan. Katsoin jalanjälkiäni. Ne peittyivät nopeasti, sillä ympäröivä maa oli pehmeää. Askeleiden jälkiä ei peittänyt kullankeltainen hiekka vaan harmaa tuhka. Poltettujen ihmisten tuhka.

Treblinka on huomiota herättämätön, pieni kylä, keskellä kangasmetsää. Maalaamattomat talot ovat hyvin vanhoja. Lehmiä ohjataan kujia pitkin läheiselle metsäniitylle. Hevoskärryillä viedään maitoa seuraavaan kylään.

Treblinka sijaitsee noin sata kilometriä Puolan pääkaupungista, Varsovasta koilliseen. Kaikki puolalaiset ja juutalaiset tietävät nimen "Treblinka". Täällä sijaitsi natsien toiseksi suurin keskitysleiri Auschwitzin jälkeen. Keskitys- ja tuhoamisleirit saivat nimensä läheisen kylän mukaan. Treblinkan keskitysleiri toimi kesästä 1941 kesään 1944.

Tuhoamisleiri, Treblinka II sijaitsi noin kaksi kilometriä keskitysleiristä. Paikalle rakennettiin kolmesta kaasukammiota. Krematorioita ei rakennettu. Saksalaiset tiesivät jo etukäteen, että he eivät voi selviytyä niin suurista ruu-
mismääristä. Ruumiit asetettiin ulkoilmaan rakennetuille arinoille ja poltettiin. Tuli ja savu nousi yöllä ja päivällä. Noin kuusituhatta ihmistä murhattiin päivässä, kaksituhatta yhtä aikaa.

JATKUU SIVULLA 6

Todistaja

Etuajo-oikeus

Nuorukaisena näin sanomalehdessä pilapiirroksen. Kuvassa kaksi miestä seisoj kadun varressa paljastetuin päin, hatut käsissä. Hautajaissaattue kulki juuri ohitse. Toinen miehistä esitti vainajasta kommentin kaverilleen: "Tuolla miehellä oli etuajo-oikeus!"

Pilapiirros teki vaikutuksen, koska muistan sen vieläkin. Kuvan viesti oli selvä: Ei aina ole järkevää pitää jääräpäisesti kiinni oikeuksistaan.

Yleensä taipumista tai perään antamista pidetään heikkouden merkinä. Useissa tapauksissa se kuitenkin on viisauden ja vahvuuden merkki. Yhteiskunnan luokkajaossa monet rällästävät asemansa, varallisuutensa, oppineisuutensa tai jopa rikollisuutensa tuomilla etuisuuksilla. Seurakunta on siitä ihmeellinen paikka, että siellä erilaiset ihmiset kohtaavat toisensa. Jumala pelastaa kadun miehen ja tohtorin, alokkaan ja kenraalin, pyykkäriin ja paronittaren. Jeesus ei etsinyt ihmiskunniakaan, vaan tuhlassa aikaansa yhteiskunnan hylkäämien kanssa. Sokea kerjäläinen yhtä hyvin kuin syntinen nainenkin olivat hänelle tärkeitä. Vaikka yhteiskunta loisisikin luokkajaon, niin sen pitäisi poistua seurakunnassa. Tästä Paavali sanoo: "Ja tässä ei ole kreikkalaista eikä juutalaista, ei ympärileikkausta eikä ympärileikkaamattomuutta, ei barbaaria, ei skyyttalaista, ei orjaa, ei vapata, vaan kaikki ja kaikissa on Kristus. Pukeutukaa siis te, jotka olette Jumalan valituita, pyhiä ja rakkaita, sydämelliseen armahtavaisuuteen, ystävällisyyteen, nöyryyteen, sävyisyyteen, pitkämielisyyteen, kärsikkää toinen toistanne ja antakaa toisillenne anteeksi, jos kenellä on moitetta toista vastaan. Niinkuin Herrakin on antanut teille anteeksi, niin myös te antakaa."

Jos missä, niin seurakunnassa hyvien tapojen tulisi tulla ilmi. Ystävällisyys, nöyryys ja sävyisyys ovat hyveitä, joita ei nykyaikana liian paljon ilmene. Ne ovat vahvan ja viisaan ihmisen ominaisuuksia. Seurakunnassa hienoja luonteita, jotka eivät jää jankuttamaan pikkuasioista, vaan antavat niiden mennä menojaan. Uskon, että edellä mainitut asiat eivät ole pelkästään luonnekysymyksiä, vaan hyveitä voidaan myös oppia. Liian usein kuitenkin vetäydytään tutun fraasin taakse: Saan olla sellainen kuin olen! Kyllä Jumala minut hyväksyy! Tämä ilmaisee haluttomuuden muutokseen. Myös toisten ihmisten kunnioittaminen on ylevä tapa. Se ilmenee sanoissa ja teoissa. Jo se, että olet ajoissa, on toisen kunnioittamista. Olen käynyt yhden kerran Israelissa 1970-luvun loppupuolella. Matka oli ohjattu, ja meitä "pyhiinvaeltajia" oli bussilastillinen. Joukossa oli sellaisia, joille tuotti suuria vaikeuksia olla sovittuna aikana bussissa. Heidän takiaan toisten piti odottaa ja odottaa. Nämä viivyttelijät eivät kunnioittaneet toisten aikaa, vaan pitivät nahkalaukun ihailua basaarissa paljon tärkeämpänä.

Hiljattain joku vihjaisi, että suomen kielellä tehty hengellinen työ olisi vain pelkkää suomalaisen kulttuurin vaalimista. Tämä on erehdys. Suomalaista kulttuuria vaalivat sitä varten perustetut seurakuntat, joita on kymmeniä Pohjois-Amerikassa. Suomalaiset kirkot on taas perustettu sitä varten, että suomalaiset saisivat kuulla evankeliumin omalla kielellään. Meidän tehtävämme on olla auttamassa suomalaisia taivaaseen ja jos se parhaiten käy suomen kielellä, niin sitä tuskin kannattaa aliarvoida? Sadoittain ihmisiä on tullut uskoon suomenkielisissä tilaisuuksissa, ja he ovat saaneet opetusta Jumalan Sanasta ja rohkaisua uskonkilvoitukseensa. Ei ole siis kyse kulttuurista vaan evankeliumista, joka tulisi julistaa kaikille, myös suomalaisille.

ERKKI AHONEN

Rukouksen jälkeen on aika toimia

Ympärillämme oleva maailma, luomakunta on kaudis ja ihmeellinen: sen värit, sopusuhtaisuus ja erilaisuus. "Kaiken hän on tehnyt kauniiksi aikansa". Siis, meidän Jumalamme.

Kuitenkin Jesaja nimittää tätä maata "kuoleman varjon laaksoksi"; maaksi ja paikaksi, mihin kuolema on heittänyt oman varjonsa ja vaippansa. Syy-yhteys lieenee siinä, että ihminen joutui pahan valtaan ja eksyi pois Jumalan suunnitelmista. Näin toi synti ihmiselämään murheen ja pimeyden.

Ihminen istui kuoleman varjon maassa. Tilanne oli surullinen. Lankeemusta ei voitu enää korjata. Siitä lähtien on ihmiskunnan elämää seurannut tämä kuoleman tumma varjo. Surut ja murheet, ahdistukset ja kiusaukset, päivittäinen väsyttävä aherrus, tuskalla ja kivulla elämän synnyttäminen ja kasvattaminen.

Kuitenkin Jesaja huudahtaa: "Kansa, joka pimeydessä vaeltaa, näkee suuren valkeuden, jotka asuvat kuoleman varjon maassa, niille loistaa valkeus." Yön pimeyteen sytytti Jumala valon lähettämällä meille Jeesuksen. Hän tuli ja otti osaa ihmisen hätään ja tuskahan. Hän kääriytyi tähän kuoleman vaippaan, ahdistukseen, kiusaukseen, sairauteen ja kantoi meidän syntimme ruumiissaan ristin puulle. Hänet haudattiin, mutta nousi ylös kirkastettuna istuutuen valtaistuimelle.

Ennen lähtöään sanoi Jeesus omilleen: "Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Hyvä ystäväni. Oletko joutunut ehkä pimeään laaksoon, kuoleman varjon maahan, missä päivittäin on ruokanasi murhe, ahdistus ja kyynel? Kuule, sinulle juuri loistaa taivaallinen valo luoden Jumalan

uskollisuutta ja huolenpitoa silloinkin, kun et sitä itse voi nähdä. Raamattu sanoo, että "hän on uskollinen eikä itseänsä kieltää saata". "Sinun turvasi on ikiaikojen Jumala, sinua kannattavat iankaikkiset käsivarret." Valo on olemassa, vaikka sitä et nyt näkisi ja kokisi. Jeesus elää! Hän on voittaja! Hänen käsissään on elämäsi sekä nykyisyytesi että tulevaisuutesi.

Rukous on ihmeellinen voima.

Se raivaa tietä tuleville voitoille. Sillä on oma paikkansa elämässämme.

Mutta kun olet rukoillut, niin luota ja usko Jumalaan, että hän sen tekee.

Daavid aikanaan huusi Goljattille: "Tänään on Herra antava sinut minun käsiini." Eihän Goljat ollut vielä hänen käsisään. Samoin sai Jeesus voiton Lasaruksen haudalla. Hän kiitti etukäteen Isää siitä, että hän aina häntä kuulee. Vastaus ja ihme tapahtui sen jälkeen.

Rukous on ihmeellinen voima. Se raivaa tietä tuleville voitoille. Sillä on oma paikkansa elämässämme. Mutta kun olet rukoillut, niin luota ja usko Jumalaan, että hän sen tekee.

Mooses rukoili, kun hänen olisi pitänyt uskoa. Joosua rukoili, kun hänen olisi pitänyt toimia. Jumala sanoi hänelle: "Nouse! Miksi makaat kasvoillasi?" Se tuntui ko-

valle ojennukselle, mutta nyt oli tullut uskon vuoro astua esiin ja toimimisen aika.

Voitto on jo saatu ristillä. Omista tämän voiton hedelmä, pelastus, niin voitat uskonkilvoituksessa ja aivan kaikessa, mikä meitä matkalla sitten kohdanneekaan.

LAURI TOMMINEN

Todistaja
Published since 1925

Kanadan ja Yhdysvaltain suomalaisten helluntaiseurakuntien yhteinen julkaisu. Ilmestyy 10 kertaa vuodessa.

A joint publication of the Finnish Pentecostal Churches in Canada and in the United States of America. Published 10 times a year.

Viewpoints expressed in this publication are those of the writers and not necessarily held by the publishers.

Julkaisija/Publisher MISSION PRESS SOCIETY
1920 Argyle Drive,
Vancouver, BC V5P 2A8
TEL 604 321 0555 FAX 604 321 0555
E-MAIL: todista@smartt.com
todistaja@telus.net

TOIMITTAJA/EDITOR Erkki Ahonen
LAYOUT Keijo Sakara
OIKOLUKU Oiva Iskanus
TAKASIVUN TOIMITUS Sylvia Rukkila
ALUETOIMITTAJIA Eljas Rossi, Rudolph Hyvärinen

TOIMITUSKUNTA Erkki Ahonen, Liisa Liedes,
Osmo Pieniniemi, Ulla Saari,
Aimo Selin, Uuno Vesanen, Mika Yrjölä

YHDYSHENKILÄ SUOMESSA Annikki Siren,
Uusi Porvoontie 693-2, 01120
Vestergskog
PUH 09-877-9114

ILMOITUSHINNAT: \$10.00 palstatuuma. Kihlaus ja
perhetapahtumailmoitukset \$20.00.
kuvan kanssa \$30.00.

TILAUSOHJEITA

KANADASSA JA USA:SSA: Voi tilata asiamiehiltä tai suoraan julkaisijalta.

KANADASSA: \$24.00. (sis. GST)
Kanadasta Yhdysvaltoihin \$30.00
Tilaus Kanadasta muihin maihin \$34.00

USA:STA: US \$24.00.
Tilaus USA:sta muihin maihin US \$28.00

SUOMESTA: Pankkilaitoksista tilisiirtona Sampoön nimellä
Totuuden Todistaja (koko nimi),
tili No. 800014-70846016. Vuositilaus 28 euroa.

MUISTA MAISTA:
CAD \$34.00, US \$28.00 tai 28.00 euroa.

OSOITTEITA

LCHETYSIIHTEERI Erkki Inkiläinen
119 Bergeron Crt. PO Box 5006 PMS.
South Porcupine ON P0N 1K0
(705) 235-5418 FAX (705) 235-2655
E MAIL: inki@ntl.sympatico.ca

LCHETYSKASSA USA Timo ja Eeva Nirkkonen
4205 57th Ave. South C
Lake Worth FL 33463 USA

\$2.50 (GST INCL.) 2,25 euroa
Publications Mail Agreement No. 40028608

GST No.R 121903561
Publications Mail Registration No. 09505

"We acknowledge the financial support of the Government of Canada,
through the Publications Assistance Program (PAP), toward our mailing costs."

Terveisiä Boliviasta!

Sydämin, suin ja käten töin

Olen ollut täällä Boliviassa lähetystyössä neljä kuukautta Floridan Kotikirkon ja Ulkolähetysten kannattamana. Olin käynyt omalla kustannuksella kaksi kertaa tapaamassa ystävääni Anne Joensuuta ja tutustumassa hänen työhönsä. Nyt minulla on suuri etuoikeus saada olla mukana Jumalan valtakunnan työssä tekemässä Mosoj Yan projektia. Tämä on ollut siunattua aikaa elämäksäni.

Mosoj Yan tarkoittaa "Uusi Tie" Quechua-intiaanien kielellä. Tämä projekti antaa mahdollisuuden kadulla asuville 6-16 vuotiaille tytöille syödä, käydä koulua, saada apua kotiläksyjen tekemisessä, oppia hygieeniaa. He saavat myös käsityön opetusta. Pienimillä on mahdollisuus myös leikkiä.

Ilman tätä työtä, nämä nuoret tytöt joutuisivat töihin kaduille. Mielestäni on myös tärkeää se, että tytöt saavat rakkautta ja huomiota. Projekti auttaa päivittäin noin 200 tyttöä. Mosoj Yan rakennus on Cochabamban kaupungin keskellä. Sen edessä on kahvila ja kauppa, jonka tarkoituksena oli tuottaa tuloja tähän projektiin, mutta se ei ole tuottanut neljään vuoteen.

Olen ollut 20 vuotta business management-alalla ja myös tehnyt yhtä kauan käsi töitä. Kun olin käymässä viime kerralla Cochabambassa, Mosoj Yan pyysi minua tulemaan sinne ja opettamaan heille kuinka vetää tätä bisnestä, niin että se tuottaisi tuloja Mosoj Yanin hyväksi.

Kun kuulin tästä tarpeesta, niin tiesin, että Jumala on minua kouluttanut juuri tätä työtä varten. Läksin Boliviaan ja otin heti töihin uskavaisia tyttöjä, jotka olivat itse käyneet tämän Mosoj Yan tai Anne Joensuun Casa Albergue-projektin. Johtajaehdokkaan myös löysin, jota opetin tähän työhön.

Kun ihan alussa menin Mosoj Yan kahvilan työtä aloittamaan, niin huomasin, että myytävänä oli tyttöjen tekemä kakku, jonka hinta oli 20 bolivianoa (\$2). Kysyin heiltä: "Kuinka pääitte laittaa tämän hinnan?" He vastasivat: "Keksimme sen." Aineet maksoivat jo 23 bolivianoa (\$2.50). Ei ole ihme, että kahvila ei ollut tuottanut!

Otin myös selville, että paikkakunnan

Santiago, Helena ja Zaida

Mosoj Yan Café

leipomot myivät tällaisiakakkuja 70 boliviaanon hinnalla. Päätin myydä kahvilamme kakut 65 bolivianolla ja myös opetin tyttöjä ottamaan kakku-tilauksia etukäteen, jos ihmisillä oli juhlia.

Jo ensimmäisen kuukauden aikana kahvila tuotti voittoa. Nyt neljän kuukauden jälkeen, kahvila tuottaa mukavasti tuloja Mosoj Yanin hyväksi.

Kaupassa myydään esineitä, joita tytöt tekevät. Kauppaan olen myös ottanut myytäväksi Anne Joensuun Casa Albergue tyttöjen tuotteita ja kortteja, joita opetin heitä maalamaan. Olen myös järjestänyt hengellisiä tapahtumia Mosoj Yan Café'ssä joihin paikkakunnan ihmiset voivat tulla.

Viime vuonna kun kävin Boliviassa, äänitin Espanjan kielellä hengellisen CD:n "Lamp Unto my Feet", jonka tulot menevät Mosoj Yan ja Casa Albergue projektin hyväksi. Jatkan nyt myös tätä musiikkityötä katulasten musiikkiprojektin kautta. On mukava nähdä, kun köyhät katulapset pienissä kylissä tulevat kuuntelemaan hengellistä musiikkia, jossa evankeliumin sanoma tulee voimakkaasti esille. Huomaan myös, että monet pienet tulevat katsomaan minua ihan pitkän vaalean tukkani takia. Se on heille niin erikoinen näky. Jumala voi jopa käyttää hiusten väriä saamaan lap-

sia Sanan kuuloon!

Viime keväänä kirjoitin teille ensimmäisestä katutyöstä, jota Anne Joensuu auttoi Casa Albergue projektissa ja hänen poijastaan Santiagosta, jolla oli vaikea huulihalkema. Zaida kutsui meidät hiljattain käymään kylässä. Mukanani oli Anne ja Ari Joensuu ja Suomi-vieraita. Kun saavuimme Zaidan luo, 10-vuotias Santiago tuli meitä vastaan ja sanoi: "Olen odottanut, että pastori tulisi meille kylään. Haluan antaa elämäni Herralle ja haluan pastorilta siunauksen." Ari Joensuu laittoi käteensä pojan sydämen ja pään päälle, siunasi ja julisti hänen syntinsä anteeksi. Santiago tiesi us-

konasiat, mutta halusi omakohtaisesti kokea pelastuksen. Santiagolla oli myös hätä 8-vuotiaan Paula-ystävän sielun puolesta ja pyysi esirukousta, että Paulakin pelastuisi. Kun Jumalan työtä tehdään, niin työ Herrassa ei ole turhaa. Ensin pelastui äiti ja nyt poika. Zaidalla on nyt myös tärkeä työ. Hän on Anne Joensuun "Caminando Juntos" (Kävelemme Yhdessä)-projektisihteeri, joka pitää yhteyttä tyttöihin, jotka ovat käyneet Casa Albergue-projektin läpi.

Haluan kiittää teitä esirukouksista, jotka kantavat minua päivittäin. Ilman Juma-

laa ja teidän tukeanne tällainen työ ei olisi mahdollista. Haluan erikoisesti kiittää Floridan Kotikirkon naisia, kun järjestivät Boliviailaan. Niillä tuloilla ostin maaleja, joita käytän työssäni katulasten ja Mosoj Yan tyttöjen kanssa.

Ulkolähetyskassa tarvitsee teidän apuanne, jotta tällaiset projektit voivat jatkua. Kiitos kun tuette lähetystyötä!

HELENA RIIHIAHO

CASILLA 671

COCHABAMBA BOLIVIA

E-MAIL HELENA@ANITASMUSIC.COM

"Mitäpä kuuluu?" Tämä kysymys

on kaikille tuttu ja esitetään melkein aina, kun tapaamme ystäviä tai tuttuja pitkän ajan jälkeen. Yleensä vastaus kuuluu: "Hyvin menee tai ei, ihmeempää/erikoisempaa. Ja vaikka kuinka huonosti asiat olisivat, niin ei-hän sitä nyt heti tavatessa voi ruveta niistä puhelemaan. Tämä pätee varsinkin niitten siirtolaisten kohdalla, joilla ei uudessa maassa ole mennyt toivotulla tavalla. On vaikea tunnustaa, että Suomesta lähtö olikin odotettua huonompi valinta.

Kovalla työllä ja suomalaisella sisulla on asioita muutettu. Nämäkin ehkä monien uusien valintojen kautta. Raamattu kertoo erästä valinnan tehneestä nuoresta miehestä, joka teki muuttoratkaisun elämässään. Hän joutui myöhemmin katkerasti katumaan valintaansa.

Hän asui turvallisesti isänsä kodissa, ja voimme kuvitella mielessämme, kuinka hän seuraili maailman elämää ympäristössään ja sen

Oikea valinta

tarjoamia nautintoja, jotka eivät kuuluneet kodin rauhaan elämään. Hän mietti tilannetta, ja maailma alkoi näyttää kovin hienolta. Niinpä hän teki valinnan. Hän vaati itselleen kuuluvan osan isänsä perinnöstä. Hänellä ei ollut aikaa odottaa isän kuolemaa ja perinnönjakoa, vaan halusi osansa tässä ja nyt.

Maailma odotti nuorta miestä houkuttelevana. Isän antoi pojalle osansa. Tässä vaiheessa pojan valinta näytti onnistuneelta. Oli rahaa, oli ystäviä ja oli ilmeisesti iloaikin, jota rahat toivat mukanaan. Eräs mutta: rahat loppuivat ja tässä paljastuu tuo niin perin tavallinen tapausten sarja. Hillitön elämä, paheet ja irstaus kuluttivat kaiken sen, mitä nuori mies oli isän kodin perintönä saanut. Jäljelle jäi vain ystävänsä menettänyt, masentunut, toivonsa kadottanut ihminen.

Vielä oli kuitenkin mahdollista tehdä uusi

valinta. Onnellinen elämä isän kodissa olikin jälleen tavoittelemisen arvoista. Se oli sitä, mitä maailmasta puuttui: rakkautta ja turvallisuutta. Tämä pani miettimään. Jospa isä vielä antaisi anteeksi. Voisinkohan palata kotiin? Oman tilansa ymmärtänyt, kaikkensa menettänyt nuori mies teki jälleen valinnan. Hän päätti palata kotiin. Ratkaisu oli oikea. Isä antoi anteeksi, ja kodin ovi avautui.

Meidän jokaisen on tehtävä valinta elämässämme, ja ehkä tämä hetki on sinun elämäsi valinnan hetki. Jos valitset Jumalan, se on elämäsi paras valinta. Jeesuksen uhrityö meidän puolestamme luo pettämättömän pohjan elämällemme ja antaa rauhan joka kestää. Valitse oikein!

ELJAS ROSSI

Todistaja -
siinä on ideaa!

TILAUSOHJEITA

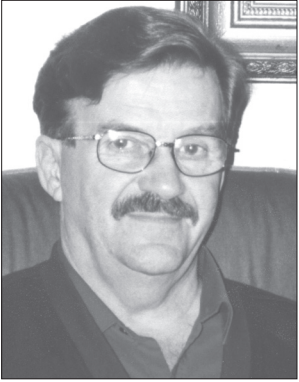
Kanadassa ja USA:ssa :
Voi tilata asiamiehiltä tai suoraan julkaisijalta.

Kanada	\$24 CDN
Kanadasta USA:aan	\$30 CDN
Lentoposti international	\$34 CDN
USA	\$24 US
Lentoposti international	\$28 US
Irtonumero	\$2.50 CDN - 2.25 euroa

Kaikki International Mail (kansainvälinen posti) lähetetään lentopostissa.

MISSION PRESS SOCIETY
1920 Argyle Drive Vancouver B.C
V5P 2A8 Canada

• Tel / Fax: (604) 321-0555
• E-mail: todista@smarrt.com

Osa 4 Onko Pyhän Hengen voitelu luonnekysymys?

Raamatullinen karisma

Matti Pyykkönen jatkaa karismattisuuden tutkistelua

David Wilkerson kirjoitti aiheesta ”Hel-luntai ilman Kristusta”. Hän jakaa vaka-van sanomansa kolmeen pääosaan. (1.) ”Me teemme Kristuksesta muukalaisen an-tamalla Pyhälle Hengelle ensimmäisen si-jan Jeesukseen nähden!” (2.) ”Kristus tulee muukalaiseksi kun ihmiset ylistävät Hän-tä, mutta eivät rukoile Häntä” (3.) ”Kristus tulee muukalaiseksi keskellämme, kun ha-luamme enemmän Hänen voimaansa kuin Hänen puhtauttansa.”

Oltuani seuraamassa tällaista toimintaa monissa maissa eri puolilla maailmaa, olen tehnyt joitakin havaintoja. Tässä ovat yleiset päälinjat, kun tällainen ”karismaatikko” astuu kuulijakunnan eteen: Hän jatkaa tunnelman tiivistämistä. Hän kertoo, kuinka juuri hän on saanut ilmoituksen ja erikoisvoitelun Pyhältä Hengeltä, kuin-ka tuo voima ja voitelu on saanut valtavia aikaan joissakin kaukaisissa maissa. Var-sinaisesta Sanan saarnasta tuskin voidaan puhua. Hän herättelee odotuksia kerto-malla mitä erikoisimmista elämyksistä, joita koetaan, kun antaudutaan varauksetta tälle ”uudelle voitelulle”. Ylistys, laulut ja puheet kohdistetaan Pyhälle Hengelle. Jee-sus ei ole ensimmäisellä sijalla. – Uudessa testamentissa ei rukousta koskaan kohdis-teta Pyhälle Hengelle.

Kun ”sielunkarismalla” on vangittu kuulijoiden mielikuvitus, he usein innostuneina, haltioituneina antautuvat melkeinpä mihin tahansa. Ihmeellinen ja lumoava vaikutusvoima. Vilpittömästi uskotaan, että tämä esille manipuloitu tunne on ai-toa uskoa. ”Anna meille 100 dollaria, saat Jumalalta 1000 dollaria. Raamatun karis-masta ei tässä ollut kysymys. Sana toteaa tällaisista: ”Näin sanoi Herra, minun Ju-malani: ’Kaitse teuraslampaita, joita niiden ostajat teurastavat tuntematta syyn-alaisuutta, ja joista niiden myyjät sanovat: ’Kiitetty olkoon Herra, minä olen rikastu-nut’, ja joita niiden paimenet eivät sääli.” (Sak. 11:4, 5).

David Wilkerson kertoo kuinka eräs tällainen ”karismaatikko” opetti rahas-ta ja sen käytöstä: ”Köyhä, toimeentulon rajalla oleva leski antaa sinulle viisi dol-laria. Ota se. Sinä olet voideltu. Ansait-set sen. Ota se...” Ja sama puhuja jatkoi: ”Asun 800 neliömetrin talossa ja rakennan isompaa. Sellaista, josta kuningas Salomo-kin olisi ylpeä. Maksoin juuri 15.000 dol-laria tästä koirasta (n. 14.000 euroa). Nä-erkö tämän loisteliaan sormuksen? Ostin sen Jamaikalla käydessäni ja maksoin siitä 32.000 dollaria. (n. 30.000 euroa) Haluan teidän tietävän, että kun ihmiset kulkevat taloni ohitse ja näkevät Rolls Royce-autoni ajotiellä, silloin he tietävät, että on Jumala taivaassa”. Samassa konferenssissa julistet-tiin, ”Pyhä Henki ei voi tulla yllemme en-nen kuin olemme rahavirrassa. Ennen kuin rikastumme, Pyhä Henki ei voi tehdä työ-tään”.

Raha tie terveyteen?

Olessani USA:ssa 6.11.2003 seurasin

varhain aamulla TV-ohjelmaa. Aikaisem-min mainitsemani Suomessa usein vierai-leva, kautta maailman tunnettu ”karis-maatikko” keskusteli avustajansa kanssa siitä, kuinka pitalinen mies sai avun Jee-sukselta. Jeesus kosketti miestä ja hän pa-rani. Sen jälkeen Jeesus käski miestä näyt-tämään itsensä papeille ja uhraamaan niin kuin Mooses oli säätänyt. Tämän kerto-muksen sovellutus tähän TV-ohjelmaan oli seuraava: Veljeni on nyt rukoillut puo-lestasi. Kuitenkaan parantumisesi ei vielä ole täydellinen (”Your healing will not be complete before...”) ennen kuin teet niin kuin Jeesus käski pitaalista tekemään. Me olemme tässä tilanteessa niitä pappeja, joil-le sinun tulee antaa uh-ri. He mainitsivat huo-mattavia rahasummia uhriksi: 70-700 USD.

Avustaja sanoi, että tämä heidän esittämän-sä asia saattaa kuulostaa oudolta, mutta näin on Jumala itse sen tälle vel-jelle ilmoittanut.

Miksi kirjoittaa näin toiminnasta, jonka sa-notaan olevan Pyhästä Hengestä ja Kristukses-ta ja ottaa vastakohdak-si sen, mitä kutsun ”sie-lunkarismaksi”? Eivätkö nämä viimeksi mainitun edustajat käyttä Jeesus-nimeä? Eivätkö he juuri tunnusteoilla ja ihmeillä todista olevansa oikeas-sa? Eivätkö juuri he ole päässeet sisälle viimeisten päivien uuden voitelun salaisuuksiin? Eivätkö juuri he kokoa tilaisuuk-siinsa tuhansia, kymmeniä tuhansia, jopa satoja tuhansia? Eikö Afrikassa juuri tällai-sen ”karismaatikon” kokoussarjan aikana yhdessä kaupungissa tullut uskoon yli mil-joona ihmistä?

Vastaukseksi siihen, miksi näin kirjoi-tan, on se, että uskon Jeesuksen varoitus-ta, joka koskee aikaa ennen Hänen tule-mustaan jolloin esiintyy monia ”voideltuja, kristuksia”. ”Ja kun hän istui Öljymäellä, tulivat opetuslapset erikseen hänen tykönsä ja sanoivat: ’Sano meille: milloin se ta-pahtuu, ja mikä on sinun tulemuksesi ja maailman lopun merkki?’ Silloin Jeesus vastasi ja sanoi heille: ’Katsokaa, ettei ku-kaan teitä eksytä. Sillä monta tulee minun nimessäni sanoen: ’Minä olen Kristus’, ja he eksyttävät monta.’” (Matt.24:3-5). On vain yksi Kristus = Voideltu.

Laodikean seurakunta omassa ”rikkau-dessaan” oli tullut tilanteeseen, jolloin jos parannusta ei tapahtuisi, ”...olen minä ok-sentava sinut suustani ulos.” Itsensä korot-tava henki on lopunajan suuri vaara.. Efe-sossa oli menetetty ensimmäinen rakkaus ja Herran sana oli: ”Tee niitä ensimmäisiä tekoja; mutta jos et, niin minä tulen sinun

tykösi ja työnnän sinun lampunjalkasi pois paikaltaan, ellet tee parannusta”. Kuningas Saul koki ihmeellisiä asioita. Herran Hen-ki tuli häneen. Hän joutui hurmoksiin. Johti Jumalan kansaa voittoihin. Mutta sitten hän oli tottelematon, eikä kuunnel-lut Herran ääntä. Tämän jälkeen Saul vielä korotti itsensä, meni Karmeliin ja pystytti sinne itselleen muistomerkin. Seuraukse-na oli, että Herra hylkäsi hänet. ”Herran henki poistui Saulista, ja Herran lähettämä paha henki vaivasi häntä”.

Sielun karsimaatikat – ei saa arvostella

Uskolla parantajien kohdalla tämä on yleistä. He uhkaavat arvostelijoita. He ker-tovat tapauksista, kuinka arvostelijat ovat kuolleet. ”Eräs arvostelija kuoli saarnatessaan”. Wilker-sonin mainitsema ”ka-rismaatikko” on samalla linjalla: ”Asetan kirouk-sen jokaisen miehen ja naisen ylle, jotka nouse-vat tätä voitelua vastaan. Kiroan sen miehen, joka uskaltaa puhua tätä (hä-nen) palvelutehtävänsä vastaan...”. ”Joku hyök-kää minua vastaan ope-tukseni takia. Kerron-pa sinulle jotakin veli, varo!... tiedäthän, olen etsinyt Raamatusta yhtä jaetta, en nyt näytä löy-tävän sitä, yksi jae, jos-sa sanotaan, jos et pidä heistä, tapa heidät”. Hän kertoo kuinka ne, jotka hyökkäävät hänen toi-mintaansa vastaan, ”pu-toavat kuolleina maa-han. Älä koske Jumalan voideltuihin, se on kuolettavaa...”. ”Olette nousseet minua vastaan, teidän lapsenne saavat maksaa siit-ä...”.

Vartijat puhaltavat pasuunaan

David Wilkerson on noussut rohkeasti juuri näitä ”karismaattisia” eksytyksiä vastaan. Siteeraan osia hänen saarnastaan ”The Reproach of the Solemn Assembly”:

”Kokonaiset karismaattiset seurakun-nat, helluntailiike on hajallaan - kirjaimel-lisesti rikki revittyinä valheherätyksen ta-kia. Kaikenlaista tapahtuu. Jotakin uutta esitellään lähes viikoittain eivätkä johtajat tiedä pitäisikö uusi ottaa vastaan vai kirot-a se. He eivät tiedä, mitä tehdä... Missä ovat johtajat? Missä joku, joka kertoo meille?” Wilkerson toteaa: ”Se, mitä näemme ai-kamme ns. herätyksissä ja mikä liitetään Pyhän Hengen yhteyteen, sitä emme löy-dä kirjoituksista. Mikä ei ole löydettäväs-sä Sanasta, pitää heti hylätä - täysin hylä-tä. Itken kun, katson näitä videoita, joita ihmiset ympäri maata lähettävät minulle. Ihmisjoukot ruumis vapisten ilman kont-rolia, ihmiset putoilemassa lattialle, hys-

teerinen nauru, hoipertelu kuten juopu-neessa tilassa, käärmeen lailla kiemurtelu, villien eläinten lailla kiljuminen - sitten meillä on julistaja, joka puhalttaa ihmisen ylle ikään kuin Pyhä Henki olisi tullut lihaksi hänessä.” ”Kun joudut tällaiseen, kun olet joutunut eroon Kirjoitusten varje-levasta vaikutuksesta, sinä sanot vain: ’Hei, tämä on uutta, Jumala tekee uutta. En ym-märrä tätä, se ei ole Sanassa mutta en halua olla Pyhää Henkeä vastaan’. Jos se ei ole Sa-nassa, sinun pitää olla sitä vastaan.”

Edelleen Wilkerson jatkaa varoittaen näistä eksytyksistä: ”Älä ota tähän osaa, älä edes mene lähelle... Jos olet heikko, us-kossasi nuori tai utelias, olet vaarassa. Se ruokkii kaikkea sitä, mikä on mieluista li-han mielelle... Meidän tulisi rukoilla, että Jumala antaisi oikeamielisiä johtajia, että Hän nostaa esiin kuuluvia ääniä, pelotto-mia ääniä, murtuneita ääniä.” ”Varokaa kristityt! Jos uskot sanani todeksi ja sinul-la on kotona näitä kirjoja ja kasetteja, niin hävitä ne! Älä jaa niitä muille, vaan polta ne! Jos joku kutsuu sinua näihin tilaisuuk-siin, älä mene vaan sano: Haluan kuulla puhdasta Sanaa, joka auttaa minua hen-gellisesti kasvamaan. En halua mitään, mi-tään opetusta, joka vahvistaa lihaani...”

Lopuksi

Olen maininnut vain osan heidän usko-muksistaan ja toiminnastaan, joiden uskon kuitenkin paljastavan mistä on kysymys. Tämä kannanottoni on ollut vain pintaraa-paisu siitä, mistä löytyy paljon sellaista toi-mintaa ja opetusta, joka hylkää Sanan. Voi olla, että myönnät näiden ”karismaatik-kojen” olevan ehkä täysin väärässä, mutta täytyykö sinun tuomita ja arvostella heitä näin jyrkästi? Vastaukseni on selvä: ”kyl-lä”! Onhan kysymyksessä sen uskon ja il-moituksen hylkääminen, jonka perustuk-sena on Pyhän Raamatun Sanan ilmoitus.

Amerikassa Jumala on nostanut esiin monia, jotka Hengen miekkaa, Jumalan Sanaa, käyttäen ovat käyneet taisteluun ”evankeliumin uskon puolesta, vastustajia missään kohden säikähtämättä”. He ovat paneutuneet huolellisesti oppeihin, jotka johtavat näihin eksytyksiin ja toimintaan, joka repii rikki seurakuntia ja herätysliik-keitä.

Me olemme painottaneet armolahjojen toiminnan tärkeyttä seurakunnassa. Min-ne on joutunut lahja arvostella henkiä? Jotkut arvelevat, että on paras ”antaa kaikkien kukkien kukkia”. Me olemme olleet pro-tesantteja, protestiliike, joka on uskaltanut seistä vakaumuksensa takana. Olem-meko vielä?

Jään rukoilemaan, että Jumalan tahdos-sa saisi toteutua se, minkä vuoksi uskon Herrani laskeneen tämän asian sydämel-leni ja uskon, että maailman ainoa todel-linen toivo on Jeesus Kristus. Jeesus sanoi Pyhästä Hengestä: ”Hän on minut kirkas-tava”. Maailma ei korota Jeesusta, mutta maailma ja aikamme nk. karismaattisuus korottaa ja palvoo ihmistä.

Vastuu tulevista sukupolvista

Mooseksen henki

Viime talvena keskustelin uskonasioista sukulaispojan kanssa. Hän väitti uskovansa Jumalan lakiin. Hänen mielipiteensä mukaan laki tuli välittömästi Jumalalta; loput Raamatusta on tulkittavaa ja selitettävää. Kymmenen käskyä ovat ehdottomia ja niiden mukaan tulee ihmisten elää.

Hyvä, ajattelin. Joka tässä maailmanajassa haluaa noudattaa Jumalan lakia, on todella pitkällä totuuden tiellä, mutta ei vielä pelastuksessa asti. Itsekin aikoini uskoin käskyjen noudattamiseen (uskon vieläkin), vieläpä uskoin melko hyvin noudattavani niitä nuoruudessani, kun olin unohtanut syntini, enkä edes tiedostanut vääriä asenteitani tai motiiveitani.

Jumala todella antoi Moosekselle ja hänen kauttaan israelilaisille lain ja siihen sisältyi kymmenen käskyä, jotka monet ihmiset vielä tuntevat. Aivan yhtä varmasti Jumala antoi Jeesuksen koko maailmalle pelastajaksi. Kumma miten helppoa on hyväksyä laki oikeaksi. Sensijaan Jeesuksen sijaiskuolema pysyy salaisuutena, kunnes otamme sen uskossa vastaan. Niitä, jotka ovat uskoneet ja uskovat, on lukemattomia ja heillä on iankaikkinen elämä Jumalan Sanan mukaan.

Myös Mooseksella oli jumalallinen kutsumus pelastaa oma kansansa, hänellä Egyptin orjuudesta. Sillä oli merkitystä ajallisesti, mutta samalla yksilöiden ja kansakuntien kohdalla arvaamattomasti. Eihän Jeesus voinut syntyä Egyptin orjuudessa, vaan Beetlehemissä. Samoin kuin Jeesus, Mooseskin oli elämänsä alkuvai-

heessa kuolemaan asti vainottu. Jumalan huolenpito hänet pelasti kuolemalta. Mooses oli vain orjan poika, mutta varjeltui kuninkaallisessa kodissa.

Missä hän oppi seurustelemaan Jumalan kanssa kasvoista kasvoihin? Missä usko Jumalaa kylvettiin hänen sydämeensä? Ehkä äidin helmassa varhaisina vuosinaan! tuskin Egyptin hovissa. Varmaan pitkinä hiljaisina vuosina lammaspaimenena hän jo tutkisteli Jumalan Sanaa sydämessään, kunnes Jumala hänelle ilmestyi ja lähetti takaisin Egyptiin. Sen jälkeen hän aina puhui Jumalan kanssa ja Jumala hänen kanssaan. "Ja Herra sanoi: 'Kuulkaa minun sanani. Jos keskuudessanne on profeetta, niin minä ilmestyn hänelle näyssä, puhun hänen kanssaan unessa. Niin ei ole minun palvelijani Mooses, hän on uskolinen koko minun talossani, hänen kanssaan minä puhun suusta suuhun, avoimesti, enkä peitetyin sanoin ja hän saa katsella Herra muotoa.'"

Mooseksella oli erilainen henki kuin kansalla. Kun Jumala kehotti Mooses-ta kutsumaan 70 Israelin vanhinta ilmestymäjälle, tarkoituksella, että heistä tulisi johtajia kansalle, Herra sanoi Moosekselle: "Minä sitten astun alas ja puhun siellä sinun kanssasi ja otan henkeä, joka sinussa on ja annan heille; siten he voivat auttaa sinua tuon kansan kantamisessa, ettei sinun tarvitse sitä yksinäsi kantaa."

Satojen vuosien jälkeen kirkastusvuorella Elian kanssa Mooses kohtasi Jeesuksen ja tämän opetuslapsia. "Hänen kans-

saan puhui kaksi miestä, ja ne olivat Mooses ja Elias. He näkyivät kirkkaudessa ja puhuivat hänen poismentään, jonka hän oli saattava täytäntöön Jerusalemissa."

Mooses ei ollut täydellinen, hänkin uskossa kurottautui lunastukseen, kuitenkin Jumala vertasi häntä Herraan Jeesukseen: "Profeetan minä olen herättävä heille heidän veljiensä keskuudesta, sinun kaltaisesi ja minä panen sanani hänen suuhunsa ja hän puhuu heille kaikki, mitä minä käskän hänen puhua. Ja joka ei kuule minun sanojani, joita hän minun nimessäni puhuu, hänet minä vaadin tilille."

Mooseksen elämä hänen loppuvaiheissaan on puhunut minulle erikoisesti. Hän oli hyvin epäitsekäs ihminen. Hän ei kysellyt Jumalan päätöstä, ettei pääsisi luvattuun maahan. Koko sydämeään ja sielustaan hän opetti kansaa, siunasi heitä, varoitti heitä ja kertoi Jumalan anteeksiantosta ja rakkaudesta.

Kuinka helposti ihmiskunta kaikkina aikoina luopuukaan Jumalasta. Tänä päivänä tarvitsemme samaa henkeä kuin Mooseksella oli. Rohkeaa, epäitsekästä, Jumalaan luottavaa, vastuuta tulevista sukupolvista. Mooses pystyi siihen, mihin ehkä yksikään toinen ihminen ei ole kyennyt, koska hän tunsu Jumalan.

HELMI RYÖSÄ

Lampaiden seurassa

Istun pienessä, viihtyisässä maaseutukirkossa Floridassa. Olen siellä ensimmäistä kertaa. Pastori aloittaa puheensa, hän kertoo rikkaasta miehestä ja Lasaruksesta. Kuuntelen ja samalla katselen ympärilläni. Tarkastelen eri yksityiskohtia. Katseeni pysähtyy alttari-ikkunaan. Siinä kävelee Jeesus sylissään pieni karitsa - taas kerran tuo aivan ihana Hyvä Paimen-kuva Jeesuksesta. Hänen molemmilla puolillaan kulkee kaksi isompaa lammasta - tiukasti kiinni Jeesuksessa ja katseet suunnattuina häneen päin.

Jotenkin noiden lampaiden olemus puhuttelee minua. Ne haluavat olla lähellä Jeesusta, ja niiden katseet kertovat rakkaudesta häneen. Näen kuitenkin, että niiden huoli ja rakkaus kohdistuvat myös pieneen karitsaan, joka oli eksynyt, mutta nyt löytynyt. Ne haluavat varmistaa, että se pääsee turvallisesti kotiin.

Me ihmiset tarvitsemme Jeesusta ja toisiamme. Ennenkaikkeaa tarvitsemme Jeesusta kantamaan ja kuljettamaan meitä kotiin päin ja meidän on turvallista pysyä hänen lähellä, mutta samalla tarvitsemme toistemme tukea, välittämistä ja mukanaolusta varsinkin niinä hetkinä, kun on oikein eksynyt olo.

Kuuntelen edelleen ihan mielenkiinnolla pastorin puhetta, mutta varsinaisen saarnan pitävät minulle tällä kertaa alttaritaulun lampaat.

MARJO ARPONEN

Mitä me olemme?

Kauan sitten kirjoittelin siitä, mitä Jumala on, hänen eri nimistään, erilaisista ominaisuuksista ja tehtävistä. Hän oli ja on vieläkin kaikkea sitä, mistä kerroimme: Luoja, Hyvä Paimen ym.

Mutta mitä me olemme? Jos olemme ottaneet Jeesuksen vastaan, meitä kutsutaan uskoviksi tai Jeesuksen seuraajiksi tai opetuslapsiksi, kuten Jeesuksen aikana. "Antiokiassa ruvettiin opetuslapsia ensiksi nimittämään kristityiksi" eli Kristukselle kuuluviksi. Apt. 11:26

Mitä Jeesus sanoo hänen omiensa olevan? "Te olette maailman valkeus." Matt. 5:14. Tämän yhä pimenevän ja saastaansa sotkeutuneen aikakauden keskellä uskovan tulisi olla maailman valo. Jeesus sanoo: "Loistakoon teidän valonne ihmisten edessä."

Matt. 5:16.

Pimeänä syysiltana kävellessäni valotonta metsätietä, voin helposti kompastua puunjuuriin tai kiviin, mutta jos kuu valaisee tietäni, näen, mihin olen menossa. Mitä täysinäisempi kuu, sitä enemmän se valaisee ja voin varjeltua kaatumiselta. Kuu ei itsessään ole valaiseva taivaankappale, mutta kun auringon valo sattuu siihen, se heijastuu tänne meidän pimeään maailmaamme ja näyttää meille tietä, ja siten voimme turvallisesti käydä eteenpäin. "Loistakoon teidän valonne" luimme Jeesuksen sanoneen. "Teidän valonne" - mistä tämä valo on kotoisin? Eihän meissä itsessämme sitä ole. "Jeesus meissä kirkkauden toivo!" Hän meissä ja me heijastamme hänen valkeutensa. Kun maailma näkee jotain

siitä, mitä Jumala on saanut meissä aikaan, he alkavat kaivata samaa. Saamme olla valona johdatamassa heitä Jeesuksen luo.

Olen erikoisesti kiinnittänyt huomioni siihen, että valon alkulähde näkyy ja kohde, jota se valaisee, myös tulee näkyviin, mutta uskallan sanoa, että valo alkulähteen ja kohteen välillä on näkymätön. Ja samalla tavalla meidän, valon välittäjien, tulisi olla näkymättömiä. Alkulähde, Jeesus, tulisi korotetuksi ja piirityisi ihmisten sisimpään ja he näkisivät aidon valkeuden, Jeesuksesta tulivan valon. Olkoon asenteemme sama kuin aikoinaan Johannes Kastajalla: "Hänen tulee kasvaa, mutta minun vähetä." Joh 3:30.

Matteus kirjoittaa evankeliumissaan Jeesuksen sanat: "Te olette maan suola." Matt. 5:13. Suola on kaikille emännille kovin tuttu aine. Ilman sitä ruoka ei oikeastaan maistu millekään, ja monia tuotteita säilöessä se on tuiki tärkeä aine. Se estää pilaantumisen ja alkuperäinen maku ja ravintoarvo säilyy. Suolaa voimme käyttää moneen muuhun henkilökohtaisempaankin. Esim. jos kurkkuni on kipeä, kurlaan eli huuhtelen sitä lämpimällä suolavedellä ja usein tuo alkava kurkkukipu jää siihen. Joskus saattaa käydä niin, että saan suolaa sormeni avoimeen haavaan. Se kirvelee aika tavalla, mutta tietääk-

seni ei se muuta pahaa teekään. Se vain puhdistaa. Mutta jos suola on vain suolapurkissa, näet sen, mutta siitä ei ole mitään hyötyä.

Mutta jos esim. suolaat kalaa, suola sulaa eikä sitä näy kalaa ympäröivässä nesteessä. Kuitenkin sen vaikutuksen tunnet, kun maistat kalaa. Ilman suolaa lämpimässä keittiössä, se olisi jo aikojen alkanut pilaantua, ja nälänsäisi tuntea epämiellyttävän hajun. Mutta kun suola on tehnyt tehtävänsä, herkulliset kalavoileivät ovat siitä todisteena.

Huomasitko, että sanoin suolan näkyvän käyttämättömänä, mutta käytössä se sulaa eikä sitä näy. "Te olette maan suola." Käyttämättömänä se vain pröystäilee paljoutta, ja toivotaan kaikkien huomioivan sen olemassaolon. Mutta jos me olemme Jumalan kädessä maan suolana, meidän ei tulisi yrittää näkyä, vaan elämämme tulisi vaikuttaa suolan tavoin tässä mädännäisyyttä täynnä olevassa maailmassa. Voi olla, että kun suola joutuu avohaavoihin, se kirvelee, eikä siitä pidetä, mutta antaa sen kirvellä! Suolaksi Jeesus meidät tarkoitti. Emme itseämme ja kykyjämme korottaen, vaan ollen sitä ja sellaisena, miksi hän meidät asetti.

Maailman valkeus, itsessään näkymätön; maan suola, käytössä sulanut näkymättömäksi. Kuitenkin, molemmilla näistä on ää-

rettömän tärkeä tehtävä.

Jeesus sanoi: "Kun Pyhä Henki tulee teihin, niin te saatte voiman ja tulette olemaan minun todistajani." Apt. 1:8. Yleensä me ajatellaan, että todistaja on henkilö, joka puhuu, mutta sanoiko Jeesus niin? Mielestäni, hän sanoi paljon enemmän. Hän sanoi: "Te tulette olemaan minun todistajani." Olla koko aika jotain on mielestäni paljon enemmän kuin joskus sanoa jotain. Olemiseen tietysti myös kuuluvat meidän sanamme, asenteemme ja paljon muuta. Olla sanoittakin Jeesuksen todistaja, sitä varmaan me jokainen haluaisimme olla. Mutta siitä ei tule mitään omin voimin, ja sen tähden Jeesus sanoikin että kun Pyhä Henki tulee teihin, te saatte voiman - voiman olla hänen todistajansa.

Sana sanoo: "Nyt olemme Jumalan lapsia, eikä vielä ole käynyt ilmi, mitä meistä tulee. Me tiedämme tulevamme hänen kaltaisekseen, kun hän ilmestyy." 1 Joh. 3:2.

Nyt Jumalan lapsina me olemme hänen todistajiaan suolana ja valona maailmassa. Mitä meistä tämän jälkeen tulee, sitä emme vielä tiedä. Mutta sen tiedämme, hänen ilmestyessään me tulemme hänen kaltaisikseen, ja meillä on jännittävä tulevaisuus hänen seurassaan iankaikkisuuksista iankaikkisuuksiin.

Keijo Sakara on niitä miehiä, jotka eivät pidä melua itsestään - eikä muistakaan. Keijo antaa kätten töiden puhua. Jos kirkolla on myyjäiset, Keijo on siellä. Jos tarvitaan talkoolaista, Keijo on paikalla. Keijo pitää huolen kirkon siisteydestä, hoitaa isännöitsijän tehtävät, hankkii vakuutukset, hoitaa rahastonhoitajan poissaollessa seurakunnan raha-asiat, laatii kirkon mainoslehdet ja ilmoitukset, järjestää kirkon vuokraukset häihin ja muihin tilaisuuksiin, toimii seurakunnan diakonina jne. Tehtävistään Keijo mainitsee: "En osaa puhua, enkä ole esiintyjä, haluan kuitenkin palvella Jumalaa niillä lahjoilla, mitä minulla on." Keijon tehtävistä seurakunnassa on pitkä. Sen lisäksi hän toimi yhdeksän vuotta Vancouverin Suomalaisen Lepokotiyhdistyksen johtokunnan sihteerinä.

Suuri retkikokemus

Keijo syntyi 11.08.1945 Helsingissä ja muutti vanhempiensa mukana vuonna 1952 "pakkosiirtolaisena" Vancouveriin, Kanadaan. Vancouver oli silloin uinuva lännen kaupunki, vuorten taakse unohdettu "takapajula", joka availi aamu-unesta raskaita silmäluomiaan. Kuusivuotias poika ei osannut englantia ollenkaan, joten kouluun lähtö oli ongelma. Keijo osasi jo suomalaiset aakkoset kouluun mennessään, ja opettajan kanssa tuli riita siitä miten sanotaan A. Opettaja sanoi ei, ja Keijo aa.

Keijon vanhemmat, Eino ja Aino Sakara liittyivät heti tultuaan Vancouverin Bethel-seurakuntaan, joka siihen aikaan tunnettiin Laatokan Matin kirkkona. Tämän kuuluisan uimarin pyhäkoulussa Keijolle kylvettiin uskonelämän siemenet. Matti Hämäläinen oli myös Keijon hengen pelastaja. Laatokan Matilla oli Fraser joen rannassa, Finn Slough'ssa kalakämpä. Keijo oli pikkupoikana kämpällä vierailemassa.

Keijo on laatumies

Matti korjaili paattinsa moottoria tai kalaverkkojaan, kun hän kuuli loiskahduksen. Fraserin savisen veden läpi ei näe juuri mitään, mutta Matti ojensi vahvan kätensä loiskahduksen aiheuttamaan renkaaseen. Kouraan tarttui Keijon tukka ja Laatokan uimari veti uimataidottoman Keijon kuiville. Myöhemmin Keijo joutui pelastajaksi vastaavanlaisessa tilanteessa. Pieni Anita-tyttö oli pudonnut veteen Salomon Halosen laiturilta. Keijo sattui näkemään tapahtuman. Tyttöä ei näkynyt, mutta Keijo onnistui haromalla saada tytön tukasta otteen. Anita pelastui, mutta sai moitteet isovanhemmiltaan.

Henkilökohtaisen uskonratkaisunsa hän teki Vancouverin konferenssissa vuonna 1959. Vuonna 1964 muuttamia vancouverilaisia poikia oli retkellä Alouette-järven leirialueella. Illalla pojat pitivät rukoushetken teltassa. Pyhä Henki lankesi poikien ylle, ja Keijo muitten mukana puhui kielillä ja sai suuren siunauksen elämäänsä. Samana kesänä hän meni kasteelle nuortenpäivillä Sudburyssa. Jumalan ihmeellisestä avusta on Keijolla monia kokemuksia. Erästä tällaisesta Jumalan avusta Keijo kertoo: "Olimme matkalla vuoristossa. Auton moottorista kuului vain "bing". Sen jälkeen loppui veto. Tasaisella ja alamäissä auto kulki joten kuten, mutta uupui pitkissä nousuissa perusteellisesti. Matka Kelownasta kotiin kesti 11 tuntia eli reilusti tupla-ajan. Häränilimme, että pääsemmekö autolla kotiin saakka. Yhtäkkiä jostakin ilmestyi hinausaauto. Ajoin tien sivuun, ja hinausaauto myös pysähtyi. Kerroin kuljettajalle ongelman. Tähän mies vastasi. - Hinaus on kallista. Minä ajan perässä!" Välillä hinausauto hävisi kokonaan ja taas ilmestyi takapeiliin. Kun vuoristo loppui, hinuri katosi kokonaan. Oliko Jumala lähettänyt enkelin auttamaan?"

Leipäpuu

Jo varhain vanhemmat ja muutkin huomasivat Keijon taiteellisen lahjakkuuden. Koulussa häntä kiinnostivat taideluokat, puu- ja metallityöt ja kirjanpito. Keijon isä sanoikin kerran: "Toiset tekevät, mitä

osaavat, mutta Keijo tekee mitä haluaa." Niinpä oppikoulun jälkeen hän hakeutui Vancouver School of Arts nimiseen oppilaitokseen. Nykyisin koulun nimenä on Emily Carr Institute of Arts. Neljän vuoden tiiviin opiskelun jälkeen hän valmistui mainostaiteilijaksi. Viimeisenä opiske-

naan puntariin, ja raati arvioi, mikä on paras kaupunki ihmisten asua. Vancouver piti monia vuosia ensimmäistä sijaa hallussaan, mutta putosi tänä vuonna kolmannelle tilalle. Juuri tähän nousukauden alkuun siijoittuu myös Seijan ja Keijon rakkaustarina. Häitä vietettiin kesällä 1968. Vihkipappina oli - kuinkas muuten - Matti Hämäläinen, Laatokan Matti. Keijolle ja Seijalle syntyi kaksi poikaa ja yksi tytär. Nyt on lastenlapsiakin jo kuusi.

Todistaja

Siirtolaiset ovat monesti kokeneet epävarmojen työmarkkinoiden kirot. Työpaikan menetys on raju isku kenelle tahansa, saati sitten miehelle, joka oli uskollisesti hoitanut tehtävänsä neljännesvuosisadan verran. Työnantaja oli kuitenkin reilu; antoi vuoden palkan ja maksoi vielä \$10.000 kurssista, jonka tarkoituksena oli määritellä Keijon taipumukset työelämässä. Puolen vuoden, tuhansien testien ja päiväkausia kestäneiden tuntien jälkeen saatiin lopputulos: mainostaitelija!

Vuosi kului - ehkä enememmänkin - eikä työpaikkaa yrityksistä huolimatta löytynyt. Mutta sitten avautui. Todistaja-lehti oli saanut uuden päätoimittajan, joka kutsui Keijon antamaan ammattiapua lehden taitossa. Ja niin vain kävi, että

tästä vuonna 1994 alkaneesta "yhteistyö- ja avunantosopimuksesta" muodostui alan ammattilaiselle työpaikka, joka on kestänyt n. kymmenen vuotta.

Keijon koulutus ja ammattitaito on hyödyttänyt Todistajaa ja Mission Pressiä erinomaisella tavalla. Vuodet ovat vierineet, ja ajan hammas nakerrellut, mutta elokuun 11. päivänä 60 vuotta täyttävässä Keijossa eivät hampaan jäljet vielä näy.

Mission Pressin hallitus, Todistajan toimituskunta, Vancouverin Bethel-seurakunta ja ystävät eri puolilla toivottavat onnea ja Jumalan siunausta nuorekkaalle päivänsankarille. Näihin onnitteluihin yhtyy myös *Erkki Ahonen perheineen*.

SEIJA JA KEIJO SAKARA

luvuotenaan hän jo työskenteli tulevassa työpaikassaan, josta tuli leipäpuu lähes 25:n vuoden ajaksi.

Tumma kaunotar

Keijon elämä muuttui ratkaisevasti, kun tumma kaunotar Seija Soini muutti Suomesta vuonna 1966 kauniiseen lännen kaupunkiin. Siihen aikaan Vancouver oli jo unensa nukkunut ja kaupungissa alkoi voimakas nousukausi. Alkoi rakennuskautsi, joka on jatkunut näihin päiviin saakka. Joka vuosi maailman suurkaupungit pan-

Metsäkangas kuiskaa viestin kärsimyksestä

JATKOA ETUSIVULTA

Leirin kiireisimpänä aikana 17 000 ihmistä murhattiin päivässä.

Treblinkan tuhoamisleirillä murhattiin 800 000 juutalaisia kymmenestä eri Euroopan maasta. Muun muassa kaikki Balkanilta tuodut juutalaiset tuhottiin täällä. Junan pysähtymisestä Treblinkan laiturille kesti vain kaksi tuntia siihen, että uhri oli jo poltetu tuhaksiksi.

Paenneet vangit kertoivat maailmalle

Elokuun alussa 1943 vangit nousivat vastarintaan. Leiriä ympäröivän aidan varrella oli vartiotornit kymmenen metrin välein. Torneissa oli konekivääri. Siitä huolimatta muutamia vankeja onnistui pakenemaan. He kertoivat maailmalle mitä tapahtui keskellä metsää olevalla alueella,

jonne oli vedetty Varsova Bialystok rautatien pistorata.

Marraskuussa 1943 saksalaiset tuho-

sivat kaasukammiot ja parakit. Mitään ei jätetty todistusaineistoksi. Hiljaisuuden keskellä ilmapiiri on kuitenkin Treblinkas-

Entisen leirin kohdalle on aseteltu muistokiviä jotka kuvaavat kaikkia kaupunkieja joista leirille lähetettiin vankeja.

sa vieläkin kammottavampi kuin Auschwitzissa.

Jalkani painui paksuun hiekkaan. Sillälle kenkään valui ihmisten tuhkaa. Kangaskiuru nousi laululennollaan kierrellen kohti korkeutta. Mitään rakennusta ei ole jäänyt jäljelle. Vain lähes miljoonan ihmisen tuhka. Suureen muistolaattaan on kaiverrettu sanat: "Ei koskaan enää".

Tulin Treblinkaan Vukovarista, josta syksyllä 1991 viisituhatta kaupunkilaista vietiin keskitysleireille Serbiaan...

"Toivottakaa rauhaa Jerusalemillemme, menestykööt ne, jotka sinua rakastavat. Rauha olkoon sinun muuriasi sisällä, olkoon onni sinun linnoissasi." Ps. 122:6-7.

Jumalan kastelu

TEKSTI JA KUVAT:
SAM TUOKKOLA

Arushassa olemme saaneet nähdä ja kokea erittäin selvästi miten kuivuuttaan halkeileva maa muuttuu hedelmälliseksi puutarhaksi. Miten Jumalan kastelu saa kaiken viheriöimään. Jumalan lupaukset muuttaa kuiva ja janoinen maa hedelmälliseksi toteutuu voimallisesti. Samoin Hänen lupauksensa pätevät sydämemme maaperään. Jos kuivuus on vallannut alaa, Jumala on voimallinen muuttamaan tilanteen täydellisesti.

Kurjat ja köyhät etsivät vettä, eikä sitä ole; heidän kielensä kuivuu janosta. Mutta minä, Herra, kuulen heitä, minä Israelin Jumala, en heitä hylkää. Minä puhkaisen purot kalliokukkuloihin, läh-

teet laaksojen pohjiin; minä muutan erämaan vesilammikoiksi ja hietikon hett-eiköksi. Minä kasvatan erämaahan set-ripuita, akasioita, myrtejä ja öljypuita; minä istutan arolle kypressejä, jalavia ynnä hopeakuusia, jotta he näkisivät ja tietäisivät, huomaisivat ja myös ymmärtäisivät, että Herran käsi on tämän tehnyt, Israelin Pyhä sen luonut.

Jes. 42:17-20.

Sinä pidät maasta huolen, kastelet sen runsaasti, sinä teet sen ylen rikkaaksi, Jumalan virta on vettä täynnä. Sinä valmistat heidän viljansa, sillä niin sinä valmistat maan. Sinä kastelet sen vaot, sinä muhennat sen multapaakut, sadekuuroilla sinä sen pehmität ja siunaat sen laihon. Sinä kaunistat vuoden hyvydelläsi,

ja sinun askeleesi tiukkuvat lihavuutta. Erämaan laitumet tiukkuvat, ja kukkulat vyöttäytyvät riemuun, Kedot verhoutuvat lammasmaumoihin, ja vilja peittää laaksot. Riemuitaan ja lauletaan!

Ps. 65:10-14.

Sillä niinkuin sade ja lumi, joka taivaasta tulee, ei sinne palaja, vaan kostuttaa maan, tekee sen hedelmälliseksi ja kasvavaksi, antaa kylväjälle siemenen ja syöjälle leivän, niin on myös minun sanani, joka minun suustani lähtee; ei se minun tyköni tyhjänä palaja, vaan tekee sen, mikä minulle otollista on, ja saa menestymään sen, mitä varten minä sen lähetan.

Jes. 55:10-11.

Saleistasi sinä kastelet vuoret, sinun töit-tesi hedelmistä maa saa ravintonsa. Sinä kasvatat ruohon karjalle ja kasvit ihmis-ten tarpeeksi. Niin sinä tuotat maasta leivän.

Ps. 104:13,14.

Sillä minä vuoda-tan vedet janoavai-sen päälle ja virrat kuivan maan pääl-le. Minä vuodatan Henkeni sinun sie-meneksi päälle ja siu-

naukseni sinun vesojesi päälle, niin että ne kasvavat nurmikossa kuin pajut vesi-purojen partaalla.

Jes. 44:3,4.

Timo ja Hanna Puustelli vaihtoivat kesäkuussa Floridan koston kuumuuden Suomen suloi-seen suveen. Timo toimi Lake Worthin Kotikirkon pastorina yli kymmenen vuotta, joten nyt on alkanut sopeutuminen Suomen oloihin. Vaihto lieene Timolle ja Hannalle helpompi, koska yhteydet kotimaahan on säilytetty monilla Suomi-matkoilla. Myös vierailevat turistit Suomesta ovat pitäneet Puustelleja ajan tasalla.

Floridan aika

Mikä sai Kouvolassa menes-tyksellisesti viisi vuotta pastorin tointa hoitaneen Timon muuttamaan peräti toisenlaisiin oloihin Floridaan marraskuussa 1994?

- Olin sisäisesti valmistautu-nut maasta muuttoon, muistelee Timo lähtöään. - Ajattelin, että muutan Petroskoihin. Siellä ni-mittäin oli avautunut hedelmäl-linen työ, mutta sitten tuli kutsu Floridaan. Tiesin heti, että tämä on aika "vaarallinen" kutsu. Ajat-telin, että ei Herra lähetä toiseen maahan alle kahdeksi vuodeksi, joten olin varautunut, että olen Lake Worthissa 2-4 vuotta. Nyt on melkein 11 vuotta mennyt. Tosin tunnelma siitä 2-4 vuodes-ta säilyi aina viime kesään saak-ka.

Muutos oli melko suuri. Toi-saalta uudessa maassa oli suu-ruutta ja väljyyttä ja toisaalta nurkkakuntaisuutta. Se oli aluksi melkoinen ristiallokkko, joka löi

Timo Puustelli Suomeen

vaikutteita sielumaailmaan. Tosin kokoukset ovat samansisältöisiä kaikkialla. Niissä on musiikkia ja saarna, ihmisiä kuuntelemassa ja pastori palvelemissa.

Turistit toivat Lake Worthin seurakuntaan piristävän lisän. Uudet kasvot kokouksissa aina innostavat pastoria ja seurakun-taa.

Siirtolaiset ovat voimakasluon-teisia ihmisiä. Seurakuntaa voisi verrata Pohjanmaan seurakun-tiin. Jos lähdettiin johonkin asi-aan, niin siihen lähdettiin voi-malla.

Alussa koimme ikävää Suo-meen voimakkaammin. Vuosi-en vieressä se hellitti, mutta silti ikävöimme koko ajan. Tosin joka kesä minulla oli pitkät kokoussar-jat Suomessa, ja nämä matkat hel-pottivat koti-ikävää. Nyt tietysti tulee ikävä seurakuntaa Lake Worthissa, amerikkalaista elä-mäntyyliä ja ilmastoa, varsinkin syystalvella.

Iloja ja suruja

Suurimpia ilonaiheita ei tar-vitse Timolta lypsää, sillä kuusi vuotta sitten Puustellin perheessä tapahtui paljon suuria asioita.

- Ensin Mark uudistui uskos-saan ja meni kasteelle, myhäilee Timo. - Sitten Ann-Niina mie-hensä kanssa antoivat elämänsä Herralle. Ja lisäksi vielä Miko-

poikamme ja hänen vaimonsa, Nina, tulivat uskoon. Muutokset ovat olleet kestäviä. Miko ja vä-vyni Mika ovat nyt evankeliumin julistajia.

Raskain vaihe oli menneen tal-ven perhettämme koskenut suru. Poikamme 8-vuotiaan tyttären, Julian, kuolema oli vaikeaa aikaa koko perheellemme; se tuntuu vieläkin.

Seurakuntaelämässä en niin-kään etsi tähtihetkiä, vaan koko-naisuutta. Iloitsen siitä, että olen saanut olla mukana Herran työs-sä. Lähdän ihan turvallisella mie-lellä, koska tunnen Hannu-Heik-ki Hyppösen, joka jää jatkamaan työtä Lake Worthissa. Olen jo sen verran ikämies, että en enää ole kovin halukas neuvoja työn jatka-jalle antamaan.

Uskon, että suomalaistyöllä on hyvä tulevaisuus. Esimerkik-si meidän asuntomme osti paris-kunta, joka oli ensimmäistä ker-taa vierailulla Yhdysvalloissa. Se osoittaa, että vielä on tulijoita. Myös koko mantereen suomalais-työllä on mielestäni hyvä tulevai-suus. Jumala on siunannut seura-kuntiahyvillä vanhimmistoveljillä ja erikoisen hyvillä työntekijöillä. Ihmiset panevat aikarajoja liian herkästi. Joittenkin mukaan työ-tä voidaan tehdä enää 5-6 vuot-ta, ja sitten se on ohi. Mielestäni nyt pitäisi tehdä enemmän työtä

eikä jäädä ajattelemaan, mitä on kuuden vuoden päästä. Mottona olkoon: Yhdessä eteenpäin!

Tulevaisuuden suunnitelmia

- Kun Todistaja seuraavan ker-ran ilmestyy, asun Laihialla, ker-too Timo tulevaisuuden kuviois-taan. - Laihialla on todettu, että jos Floridan Kotikirkossa pärjää, niin sellainen saarnamies on juu-ri sopiva Laihialle. Matti Kum-pulainen, entinen Lake Worthin pastori toimi Laihialla, samoin Partin pariskunta. En kuitenkaan mene seurakuntaan pastorik-si, mutta menen paikkakunnalle asumaan.

Olen sopinut sikäläisen seura-kunnan kanssa, että pidän ker-ran kuussa Laihialtalolla kokouk-sen, ja maksan itse salin vuokran. Seurakunta puolestaan järjestää minulle asunnon. Laihian koko-uksen lisäksi pidän kokoussarjoja eri puolilla Suomea ja Venäjällä. Myös Kolumbiassa tulen tulevai-suudessa saarnaamaan. Sinne on jo sovittu kokoussarjat. Kolum-bian matkojen yhteydessä minul-la on tilaisuus poiketa myös Flo-ridassa, jonne poikamme Mark vaimonsa kanssa jää asumaan.

Haluaisin myös vaikuttaa sii-hen, että seurakunta tekee työtä kokoussarjan hyväksi jo ennen ko-kouksia, niiden aikana ja jälkeen. Miten se käytännössä tapahtuu,

on vielä auki, mutta pelkkä koko-usten pito ei tyydytä kutsumusta-ni. Koen, että nyt pitäisi Suomes-sa innostaa seurakuntia tekemään työtä kokousten eteen eli tulisi rukoilla ja paastota kokoussarjan puolesta sekä ilmoittaa kunnolla.

Minulla on sellainen toive, että voisin vielä olla seurakuntatyössä mukana. Pidän työstä seurakun-nassa. Nyt on kuitenkin sellainen varmuus, että ei pidä ottaa seura-kuntapaikkaa. Koen, että nyt on pidettävä kokoussarjoja eri seura-kunnissa.

Timon pitkä kausi Pohjois-Amerikassa on takana. Edessä on tulevaisuuden suunnitelmat, joi-ta Timo on rukoillen pohtinut jo pitkän aikaa. Saakoon Herra kul-jettaa palvelijaansa voittoaasti tu-levisissa tehtävissä. Pohjois-Ameri-kan suomalainen kristikansa jää muistamaan Puustelleja rukouk-sin.

ERKKI AHONEN

Kalahampurilainen!

“Haluan auttaa mummia lakaisemalla pihan ja sitten leikkiä pikkuautolla, jos minulla olisi sellainen”, sanoi pieni Paulo poika, kun kysyin häneltä, mitä hän haluaisi tehdä sitten, kun voi paremmin ja pääsee pois sairaalasta. Mielessäni ennätin ajatella, että hän varmasti haluaisi pelata jalkapalloa, sillä se on melkein jokaisen ugandalaisen pikkupojan lempiharrastus. Olin ihan sanaton, kun Paulon toivomus olikin auttaa rakasta isoäitiään ihan ensimmäiseksi. Tapasin Paulon, kun menin katsomaan sairaalaan joutunutta ystäväämme Bernadia (Hänestä on kirjoitus Fida-lehdessä erikoisjulkaisussa no. 4/2005) En millään olisi uskonut, että hän on 11-vuotias. Meidän Anna on saman ikäinen ja tämä poika on melkein puolta

Anna Happonen ja Paulo.

Lapset ovat saman ikäisiä. Melkein puolta pienempi Paulo sai hiv-tartunnan jo syntyessään

pienempi. Jalat kuin tikut. Iho kuiva ja hilseinen. Kuulossa vikaa. Paulon katseessa oli jotain tosi suloista, pieni pilke silmäkulmassa kaiken sairauden keskellä. Hän sai hivin syntyessään. Hänen isä, äiti ja kaksi sisarta ovat jo kuolleet aidsiin. Lapsia oli perheessä viisi ja Paulo ainoa poika. Hän asuu Kampalan kaupungin ulkopuolella pienessä kylässä mumminsa ja kahden sisarensa kanssa, jotka onneksi eivät ole hiv-positiivisia. Sairaalaan hän joutui,

koska sai keuhkokuumeen ja hänellä oli vaikea hengittää. Kaivoin laukkuni pohjalta kaksi karkkia ja annoin ne Paulolle, joka välittömästi antoi toisen mummilleen ja tyytyväisenä maiskutteli omaansa. Olisi minulla ollut pussillinen karkkia mu-

kanani! ”Sitten, kun menen kotiin haluan syödä kalaa, se on lempiruokaani”, sanoi tämä pieni mies polviansa pidellen. Eilen hänelle aloitettiin ARV-lääkitys, jolla ko-

hotetaan immuniteettiä. Siinä mumminsa syleilyssä ja huolenpidossa ollessaan Paulo on monia orpoja onnekkampi: hänellä on rakastava mummi ja ehkä sen tähden poika on elänyt näinkin kauan. Heillä on mahdollisuus saada ilmaisia lääkkeitä, mutta köyhyyden tähden heillä ei ole varaa kunnon ruokaan. Lähtiessäni kysyin Paulolta, että mitä jos saisit kalaa jo tänään ja annoin isoäidille rahaa kala-ateriaan. ”Kiitos, kiitos niin paljon!”, sanoi poika ja puristi kättäni hennosti ja sitten vilkutti iloisesti hymyillen.

Maailman johtajat ottanut huomioon Afrikan ongelmat

On hienoa, että maailman johtajat ovat heränneet Afrikan köyhyyden aiheuttamiin ongelmiin ja tämä manner on ollut esillä tiedotusvälineissä viime viikkoina. Köyhyys on todellista ja kohtaamme sen aiheuttamia ongelmia päivittäin. Meidän ei tarvitse lähteä kuin ovesta ulos ja apua tarvitsevat ovat läsnä.

Antakaa te heille syötävää

Kotimatalla mietin Afrikan ongelmia: jospa hiv ja aids potilaat ja heidän perheensä saisivat lääkityksen lisäksi ravitsevaa ruokaa ja matkarahat lääkärin tarkastukseen, niin moni sairas tulisi autettua ja elämän laatu olisi paljon parempi. Jeesus sanoi: ”Antakaa te heille syötävää!” Vaikka heillä oli vain viisi lainattua leipää ja kaksi kalaa niin 5000 ihmistä tuli ravituksi ja vielä jäi tähteitä! Tuonlaista siunattua ruokaa Afrikka tarvitsee! ”Kalahampurilainen!” Onkohan sellaista kaupan edes Hesburgerissa tai MacDonaldsissa?

MILLA HAPPONEN

Siirtolaisuus Suomesta Australiaan on päättynyt, mutta työtä riittää

Brisbanen uskovat haluavat tavoittaa kaikki siirtolaiset

Brisbanen suomenkielinen helluntaiseurakunta elää nopeasti muuttuvan suurkaupungin sykkeessä. - Vaikka siirtolaisuus Suomesta on pysähtynyt muuttaa paljon suomalaista syntyperää olevaa väestöä Brisbaneen, sen esikaupunkialueille ja rannikon kaupunkeihin. Suurin osa on eläkeläisiä, mutta myös lapsiperheitä muuttaa alueelle, kertoo Brisbaneen suomenkielisen helluntaiseurakunnan pastori Raimo Pitkänen.

Kirkon täyttää iloinen ja rukoileva seurakuntaväki. Australian keskikesän, lähes neljäkymmenen asteen helteet eivät jarruta uskovia. Pastorin tiedotukset tulevista tilaisuuksista kertovat uskovien halusta viedä evankeliumi kaikille maamiehille. Seurakunnan kuoro, Paavo Riikosen johdolla on innokkaana mukana viikon aikana eri puolilla laajaa työaluetta pidettävissä kokouksissa.

Seurakunnan työ ulottuu laajalle

Brisbanen helluntaiseurakunta haluaa tavoittaa mahdollisimman monet alueella asuvat suomenkieliset. - Tärkeää on henkilökohtainen työ. Ihmiskontaktit ovat täällä arvostettuja ja seurakuntalaiset toivotetaan tervetulleiksi suomalaistoteihin. Meillä on radiossa suomenkielistä, hengellistä ohjelmaa. Asiaohjelmien ja hengellisten laulujen lisäksi on myös puhelinhartaus. Radiolähetyksien pääasi-

allisena tavoitteena tavoittaa ne suomalaiset, jotka eivät ole vielä uskossa. Siksi ohjelmat ovat voimakkaasti evankelioivia. Seurakunnan jäsenet tilaavat myös runsaasti ”Australian Hyvä Sanoma” -lehteä ystävilleen ja sukulaisilleen. Tällaisia lahjatilauksia on pelkästään Brisbaneen

Marja-Leena ja Raimo Pitkäsellä on pitkä kokemus Australian suomalaistyöstä.

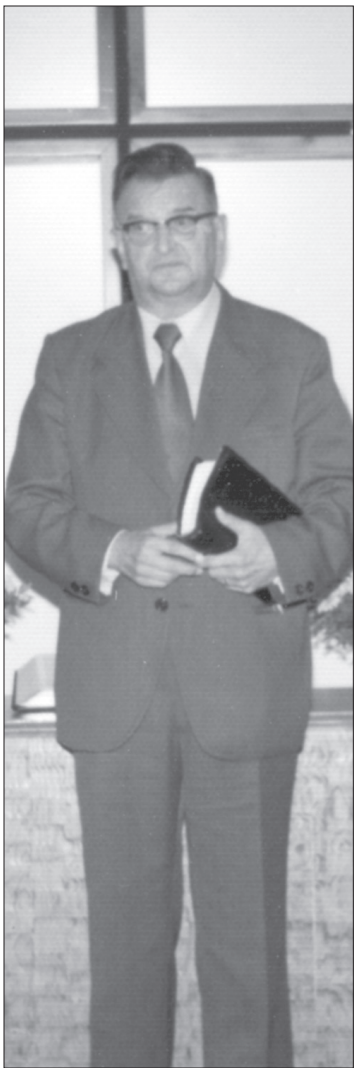
alueella varmasti yhteensä sata. Lehtityö on erittäin hyvä tapa tavoittaa laajalla alueella asuvaa suomalaistyöstä, kertoo Raimo Pitkänen.

Marja-Leena ja Raimo Pitkäsellä on tukeva kokemus siirtolaistyöstä Australiassa. He olivat mukana työssä Adelaidessa jo vuonna 1977 – 1987. Tämän jälkeen kahdeksan vuotta seurakuntatyössä Brisbanessa. Suomessa, Suonenjoella he toimivat seurakunnan työntekijöinä 1995 – 2000.

Suonenjoelta Brisbane seurakunta kutsui heidän uudelleen työhön. Brisbane suomenkielisen helluntaiseurakunnan jäsenillä on halu viedä evankeliumia eteenpäin.

Raimo Pitkänen kertoo kuinka diakoniatyö siirtolaisten keskuudessa on tärkeää. - Vierailimme säännöllisesti sairaaloissa ja vanhainkodeissa. Erityisesti suomalaisen lepokodin tiloissa on aktiivista toimintaa. Siellä pidettävissä hartaustilaisuuksissa on paljon kuulijoita. Gold Coastin kaupungissa toimii seurakuntamme suomenkielinen rukouspiiri. Lisäksi Queenslandin nopeasti kasvavissa rannikkokaupungeissa asuu paljon suomalaisia. Olemme mukana evankelioimassa kaupungeissa asuvien suomalaisten tukena.

TEKSTI JA KUVA:
EERO KETOLA

Maisteri Ensio Mustonen oli lähetystyön ystävä. Hän toimi 1970-1980 luvuilla Lähetysopiston rehtorina Suomessa.

Kun nostamme silmämme ja katselemme vaalenevia vainioita, niin emme voi muuta kuin huudahtaa: Eloa on paljon, mutta työmiehiä vähän. Jokaisen Jumalan lapsen tulisi langeta polvilleen tämän näyn edessä ja alkaa rukoilla, että elon Herra lähettäisi työmiehiä elonkorjuuseensa. Ja kun Jumala alkaa sitten antaa, olla myöskin yhtä heidän kanssaan lähetystyössä.

On liikuttavaa lukea erästä

meriupseerista, Allan Gardinerista, joka ensimmäisenä meni Tuli- maahan, maahan, jonka asukkaita professori Darwin piti kaikkein alhaisimmalla tasolla olevina. 40- vuotiaana Gardiner jätti uransa ja antautui lähetysaarnajaksi. Hän ei halunnut mennä sinne, missä Kristuksen nimi jo oli mainittu, vaan hän tahtoi mennä niiden luo, jotka olivat kauimpana ja joista kukaan muu ei välittänyt. Niinpa hän valitsi Tulimaan.

Gardiner teki aluksi yksin useita maihinnousuyrityksiä, mutta muukalaiset ottivat hänet niin vihamielisesti vastaan, että hänen täytyi paeta. Saatuaan yhden toverikseen Englannista hän palasi takaisin. Molemmat rohkeat miehet jätettiin autiolle rannalle, ja laiva jatkoi matkaa. Miesten kyhätessä majaa rannalle hyökkäsivät villit heidän päälleen, kiduttivat heitä, ryöstivät heidän omaisuutensa ja uhkasivat heidän henkeään. Kaiken näyttäessä toivottomalta, saapui yhtäkkiä laiva, joka pelasti molemmat miehet.

Gardinerin usko ei tästä horjunut. Hän meni uudestaan Englantiin, ja saatuaan viisi toveria seuraansa palasi jälleen Tulimaahan. Tuskin he olivat astuneet maihin, kun heidän piti nopeasti paeta takaisin laivaan villien hyökkäyksen tähden. Nyt ei Gardineria enää tahtonut kukaan tukea. Hänen onnistui kuitenkin saada oma alus ja mukaansa lääkäri, opettaja, kolme kalastajaa ja kirjemies. Puolen vuoden elintarvikkeet mukanaan he laskivat maihin Tulimaahan v. 1850. Kap-

teeni lupasi palata puolen vuoden kuluttua ja jätti heidät sen jälkeen oman onnensa nojaan.

Elintarvikevarastostaan kai-voivat miehet puolet maahan. Villien näyttäytyessä he asettuivat erään aivan aution lahden pohjukkaan. Ankara rajumyrsky muutamia päiviä myöhemmin hävitti heidän venheensä. Elin- tarvikkeiden loppuessa menivät he varastolleen ja huomasivat sen varastetuksi. Tämän jälkeen alkoi kurja elämä. Taudit alkoivat rai- vota, ja jäät hävittivät kaiken lisäksi heidän kalastusvehkeensä. Nälkäkuolema oli heidän edessä. Turhaan he odottivat laivaa. Yksi toisensa perään kuoli ranta- hiekalle. Gardiner ei menettänyt hetkeksikään luottamustaan Jumalaan. Viimeisessä kirjeessään hän kirjoittaa: Kun ajattelen näitä hyljättyjä intiaaneja, jotka niin- kuin mekin ovat kutsutut ian- kaikkiseen elämään, niin tunnen olevani halukas uhraamaan kai- ken, vieläpä itsenikin voidakseni julistaa heille armonsanomaa hei- dän omalla kielellään. Viimeinen sanani on: rukoilkaa meidän puolestamme.”

Kun vihdoin saapui laiva, olivat kaikki miehet kuolleet. Kuitenkaan Allan Gardinerin elämä ei mennyt hukkaan, vaikkei hän edes saanut aloittaa työtään. Hänen uhrautuva lähetysrakkautensa sai toiset tulemaan tilalle.

Nyt asetuttiin lähellä oleville Falklannin saarille. Täältä käsin tehtiin matkoja Tulimaahan ja otettiin maakalaisia kasvatetta- vaiksi lähetysasemalle, jossa heitä

Lähetysrakkaus ja koskemattomat alueet

kohdeltiin erikoisen ystävällises- ti. Sitten heidät laskettiin jälleen maihin. Näin jatkettiin edelleen. Kun luultiin jo saavutetuksi maa- kalaisten luottamus, uskalsi eräs lähetysaarnaja lähteä heidän luokseen. Hänet kuitenkin mur- hattiin apulaisineen. Eräs poi- ka pakeni lähetysasemalle ja hä- nestä tuli ensimmäinen kristitty tulimaalainen. Tämän kristityn pojan yritys julistaa pelastavaa evankeliumia kansalleen päättyi onnettomasti. Hänet piestiin ja ajettiin pois. Vuoden perästä hän teki uuden yrityksen samalla tu- loksella.

Lähetysaarnajat jatkoivat kuitenkin kärsivällisesti työtä. He noutivat yhä uudestaan kansalli- sia saarelleen ja kohtelivat hei- tä rakkaudella. Täten he oppivat vähitellen vaikeaa tulimaalaisten

kieltä ja samalla koettivat rakkau- den kautta murtaa vihollisuuden muureja kansallisten sydämistä.

Vihdoin v. 1869 uskalsi pari lähetysaarnajaa asettua uudelle- leen Tulimaahan. Nyt murtui- vat sulut. Kolmen vuoden jälkeen he saivat kastaa 36 tulimaalaista. Nykyään asuu satoja kristittyjä ensimmäisen lähetysaseman ym- päriällä, ja toisia asemia on perus- tettu. Kiitos ja kunnia Jumalalle!

Lähetysthistoria todistaa oike- aksi Korkean Veisun morsiamen sanat: “Sillä väkevä kuin kuole- ma on rakkaus, tuima kuin tuo- nela on sen kiivaus, sen hehku on tulen hehku, on Herran liekki. Eivät suuret vedet voi rakkautta sammuttaa, eivät virrat sitä tul- vaansa upottaa. (Korkv. 8:6,7).

ENSIO MUSTONEN
RISTIN VOITTO 1933

Miriam Hyytiäinen muutti Herran luo

Miriam Hyytiäinen syntyi Petäjäveden Metsäkulmalla 15.5.1921 ja nukkui Herran lepoon Burnabyssa 22.06.2005. Hän oli kuollessaan 84 vuoden ikäinen. Puoliso Niilo ja pojat, Aarno perhei- neen ja Hannu, jäivät kaipaamaan rakastamaansa äitiä, jonka jalo luonne ja hyvät teot olivat monen saattajan muistoissa.

Miriam oli kaunosielu. Hän ihaili luontoa ja rohkaisi taide- maalari/pastori miestänsä luomaan kankaalle kauniita maalauksia. Miriamilla oli aina mielessä vähempi- osaiset. Pastorin vaimona hänelle avautuikin monia tilaisuuksia aut- tamistyöhön. Hyytiäiset toimivat useita vuosia Vancouverin kadun- miesten keskuudessa. Niilo järjes- ti tilaisuudet ja jakoi niissä sielun- ravintoa ja Miriam piti huolta, että ulkonainenkin olemus tuli vahvistetuksi; miehet saivat käydä runsaaseen pöytään.

Niihin aikoihin kun Niilo toimi evankelistana tällä laajalla mantereella, Miriam teki ahkerasti työtä, että perhe tuli toimeen. Evankelistan ansiot olivat näet perin vähäiset. Kun Niilo oli pas- torina Los Angelesissa ja Floridassa, Miriam auttoi miestänsä tä- män vaativassa tehtävässä.

Miriam oli rohkaisija ja kannustaja. Muistotilaisuudessa mo- net muistelivat hetkiä Hyytiäisen kodissa, jolloin Miriam oli eri- koisesti rohkaissut heitä. Näkövammaisenakin hän vielä jaksoi kannustaa toisia. Sairauden riuduttaessa hänen olemustaan, hän ilmaisi halunsa muuttaa jo kirkkauteen. Siellä ei enää tunneta ki- pua, ja Miriamikin taas näkee täydellisesti.

Pastori Erkki Ahonen siunasi Miriamin maallisen majan Fo- rest Lawn-hautausmaalla odottamaan vanhurskasten ylösnou- semusta. Sen jälkeen suuri saattajien joukko kokoontui Finnish Manorin juhlasaliin muistotilaisuuteen, jonne oli ystävien toi- mesta järjestetty näyttävä kahvitarjoilu.

Erkki Ahosen johtamassa muistotilaisuudessa kuultiin useita herkkiä puheenvuoroja. Marjatta Itkonen ja Erkki Ahonen lau- loivat sooloja, ja Miriamin nuorin poika, Hannu, muisteli rak- kaudella äitiään. Lopuksi Niilo Hyytiäinen puhui ja kiitti kaik- kia osallistujia. Lauri Heiskasen herkästä puheesta jäi mieleen: “Miriam ei ole kuollut, vaan hän on muuttanut.” Yksi “muutto- lintu” on joukostamme lentänyt ikuisen kesän maahan.

EOA

Jeesus kutsuu taivaallisiin hääjuhliin

Kesä on yleisintä hääjuhla-aikaa. Meilläkin on su- vussa ainakin viidet kesähäät. Viime viikonloppuna saimme iloiten saatella kaksi nuorta uskovaa avioliit- ton alkuun. Nyt olemme valmistelemassa Saija-tyt- täremme häitä Appletonissa, Wisconsinissa. Juma- la on asettanut avioliiton miehen ja naisen välille, ja haluaa sitä kautta siunata yhteistä taivalta. Se ei ole mikä tahansa lupaus, vaan mies ja nainen saavat sekä luottaa että turvata taivaalliseen apuun kaikis- sa elämän asioissa. Yhdessä Jumalan kanssa voidaan voittaa maallisen elämän vaikeudet, ja ohjata ja an- taa lapsille läpi elämän kestävän pohjan. Turhaan Jumala ei ole asettanut avioliittoa, se on yhteiskun- nan peruspilari. Jos perheet voivat hyvin, niin silloin yhteiskuntakin voi hyvin. Se on perusta, ja tämän perustan tukemisella koituu siunaus koko yhteis- kunnalle.

Jeesus puhuu Luukkaan 15:ssa luvussa vertauk- sen kadonneesta lampaasta. Vähän aikaisemmin fa- riseukset ja kirjanoppineet olivat nurisseet siitä, että Jeesus ottaa vastaan syntisiä ja syö heidän kanssaan. Kertomuksessa paimen lähti etsimään yhtä kadon- nutta lammasta jättäen muut 99. Paimenen löytäes- sä kadonneen, hän nostaa sen iloiten harteilleen ja kertoo siitä ystäville ja naapureille kehottaen iloitse- maan kadonneen löytymisestä. Jeesus on tällainen paimen, joka etsii kadonneita, suuntansa menettä- neitä syntisiä ja ohjaa taivastielle. Hän on auttaja

erilaisissa elämäntilanteissa epäonistuneille. Hän ja Taivaallinen Isä iloitsevat saadessaan auttaa. Jeesus sanoo jakeessa 7: “Minä sanon teille: samoin on tai- vaassa suurempi ilo yhdestä syntisestä, joka tekee pa- rannuksen, kuin yhdeksästäkymmenestä yhdeksästä hurskaasta, jotka eivät tarvitse parannusta.” Tänään, olipa asiasi hyvin tai huonosti, voit luottaa ja turvata Jeesukseen. Jeesus onkin ainoa mahdollisuus kaikil- le ihmisille.

Hääjuhliin valmistaudutaan monella tavalla jopa pienimpiä yksityiskohtia myöten; suunnitellaan juh- lapaikka, tarjoilut mutta ennen kaikkea juhla-vaat- teet. Taivaalliset hääjuhla- valmistelut alkavat jo maan päällä Jeesuksen kanssa pyytäessämme ja saades- samme syntimme anteeksi. Häävieraina ovat kaik- ki Jeesuksen löytämät ”kadonneet lampaat”, joiden karkumatkan aikana likaantuneet vaatteet on puh- distettu hääjuhliin sopiviksi. Tämän kesän hääjuh- lat antakoot meille esimakua täydellisistä hääjuhli- ta. Kannattaa kilvoitella tämä hetkisen kestävä elä- mä ja päästä taivaan iloon, josta Ilmestyskirja kertoo luvussa 21:3-4 “Katso Jumalan maja ihmisten kes- kellä! Hän asuu heidän keskellään ja he ovat hänen kansojaan. Jumala itse on heidän kanssaan, heidän Jumalansa. Hän pyhkii kaikki kyyneleet heidän sil- mistään, eikä kuolemaa enää ole, ei surua, ei parkua eikä tuskaa, sillä kaikki entinen on mennyt.”

JUHANI WAARNA

Pastori Aimo Selin 70 vuotta

“Sinun sanasi on minun jalkaini lamppu ja valkeus minun teilläni.” Ps. 119:105 Nämä Raamatun sanat nousevat mieleen, kun ajattelemme Aimo Seliniä, joka vietti 70-vuotissyntymäpäiviään 14.4.2005.

Sudbryn seurakunta ja ystävien joukko oli saapunut yllättämään Aimoa pari viikkoa ennen virallista syntymäpäivää. Kaikista puheenvuoroista tuli ilmi, että Aimo oli meille rakas henkilö. Juhlista olisi paljonkin kerrottavaa, mutta tarkastelkaamme hieman sitä työtä, mitä Aimo teki Herran elopellolla.

Aimo syntyi Tyrvällä 14.04.1935. Hän tuli uskoon nuorena miehenä 1955. Herra kastoi hänet Pyhällä Hengellä, ja julistajan tehtävä alkoi telttamestarina Lah-

dessä 1960. Siinä nuorukainen oppi ottamaan vastuun niin teltasta kuin saarnaamisestakin. Saman vuoden syksyllä matka jatkui Ruotsiin, jossa hän toimi Västerås'n suomalaisen rukouspiirin saarnaajana. Myöhemmin Aimo teki matkoja ympäri Keski-Ruotsia asuen Tukholmassa. Ruotsissa vierähti aikaa yli viisi vuotta.

Vuonna 1966 hän sai kutsun täältä meren takaa saapua auttamaan South Porcupinen siirtosuomalaisia. Aimo avioitui 1.9.1970 Hanna Helena Helimäen kanssa, joka oli ollut Japanissa perustamassa ensimmäistä lähetyssaarnaajien lapsille taroitettua koulua. Hän oli myös ensimmäinen opettaja kyseisessä koulussa.

South Porcupinen mielenkiintoisten vuosien jälkeen tuli muutto Sudburyyn, jossa Selinit olivat yli viisi vuotta. Työ oli antoisaa ja monipuolista. Oli pyhäkoulut, lähetyssisarret, kirjallisuustyö, kodistakotiintyö, kuoro, soittokunta, nuorten toimintaa, sairaalatyö ja vanhainkotityö.

Thunder Bayn Saalem-seurakunnan tehtävän Selinit ottivat vastaan vuoden 1978 alussa. Heidän aikanaan rakennet-

tiin uusi kirkko, jossa seurakunta yhä koontuu. Selinit muuttivat Suomeen heinäkuussa 1984. Hanna sai taivaskutsun 1986. Aimo piti kokouksia Suomessa, opetti Katinalan Raamattuopistolla ja toimi Virtain helluntaiseurakunnan saarnaajana.

Jälleen kuului kutsu länneltä: “Tule yli meren ja auta meitä!” Aimo saapui nyt yksin Sudburyyn toukokuussa 1987.

Toronton seurakunta sai Aimon pastoriin lokakuussa vuonna 1990. Toronton seurakuntaväki sai sielunhoitoa kokeneelta Herran palvelijalta ja söi vahvaa sananruokaa noina vuosina. Seurakunta on kiitollinen Aimolle vieläkin siitä ajasta. Aimo siirtyi sairauseläkkeelle keväällä 1999.

Sanotaan, että kolmas kerta se toden sanoo! Ja niinpä Aimo muutti takaisin Sudburyyn viettämään eläkepäiviään. Näyttää kuitenkin siltä, että hän on jälleen monella tavalla mukana työssä, auttamassa ihmisiä. Eläkeläispastorille ovat nyt tulleet rakkaiksi kokoukset ja virsiseurat Finlandia-talolla. Ja sielunhoitotyö jatkuu puhelimen ja kirjeiden kautta.

Aimo olemukseen kuuluu hieno huumori, toisen ihmisen kunnioittaminen ja arvostaminen. Hän rakastaa taidetta ja kirjoja. Monissa keskusteluissa on myös käynyt ilmi, että Aimon sisin janoaa syvempään Jumalan Sanan tuntemiseen.

Runsaat onnittelumme näin jälkikäteen Sinulle, Aimo, ja kiitos ystävydestäsi.

SIRKKA JA REINO PARTANEN
TORONTO

• • • • •

Vietimme syntymäpäiväjuhlaa Sudbryn Siion-seurakunnassa, kun entinen pastoriimme Aimo Selin täytti 70 vuotta. Saimme yllätettyä Aimon täysin, kun järjestimme juhlan huhtikuun alussa, sunnuntaina 3. päivänä, vaikka varsinaisen syntymäpäivä oli vasta 14.4. Aimo ei osannut arvata, sitä vielä siinä vaiheessa tulevaksi. Hän oli kyllä varautunut, että olisi matkoilla seuraavina viikonvaihteina.

Kun pastori ilmoitti aamukokouksen lopussa, että “meillä on syntymäpäivänsänsäntä keskuudessamme!” niin Aimo ei vielä tiennyt kenestä oli puhe. Vasta sitten, kun lauloimme: “Happy birthday to you” - Aimolle, hän tajusi tilanteen.

Aamukokouksen jälkeen oli juhla-ateria kakkukahveineen kirkon alasalissa. Saimme myös Torontosta vieraita (toistakymmentä) juhlimaan kanssamme. Kun oli kyseessä seurakuntamme entinen paimen, niin ohjelmaa oli runsaasti: laulua ja puheita. Torontolaiset järjestivät todella mukavaa ohjelmaa. Meillä kaikilla oli oikein hauskaa, ja sankari näytti myös olevan tyytyväinen kaikkeen.

Toivotamme Aimolle oikein runsasta Jumalan siunausta

SUDBURYN SIION-SEURAKUNNAN PUOLESTA
MARJA-LEENA KORPELA

Isäinpäivä Torontossa

Sunnuntai 19 kesäkuuta oli isäin päivä. Isät saivat vastaanottaa jos minkälaisia lahjoja. Tuli pehmeitä paketteja ja hienoja huippumodernia työkaluja sekä tietysti kauniita kortteja kauniiden lauseiden kanssa. Saalem-temppelissä oli tavanomaiset kokoukset päivällä, mutta ilta-

päivällä oli erikoinen isille tarkoitettu jälkiruokajuhla, jossa kerättiin uhri lastenleirin rahoittamista varten. Ohjelma juhlassa oli monipuolista - monia musiikkiesityksiä. Suomenkielisessä päiväkokouksessa lavalle tuli Pasi Sillanpää. Hän kertoi elämästään ja siitä, että on lähdössä raamattukouluun Iso Kirjaopistolle Suomeen. Pasi tarkoitus on saada enemmän tietoa uskonasi-oista ja niinkuin hän lauloi laulussa “*Tunnen suurta Jumalaa vain vähän olen Hänet juuri löytänyt.*” Jaakko Koskinen, Pasiin kaveri, säesti kitaralla. Pasi on syntymänsä saalemilaisia. Muistamme hyvin, kun hän tutti suussa kiirehti pyhäkouluun. Siitä saakka olemme tunteneet valkotukkaisen pojan pyhäkoulussa, nuorten joukossa ja reippaana laulamassa ja soittamassa kitaraa siellä, missä on tarvittu. Uskollisuus ja aktiivisuus seurakunnan toiminnassa ovat olleet Pasilla suuntaa antavia periaatteita. Pasi on kaikille nuorille tuttu monilta nuorisopäiviltä ympäri mannerta. Leirityö on ollut Pasille rakasta jo monien vuosien takaa. Taitaa olla Eila äidiltä perittyä tuo pojan rohkea esiintyminen ja tarmokas aloitekyky. Kuvassa pastori Yrjölä siunaa lähtijää seurakuntalaisten ojentessa kätensä Pasiin puoleen ja toivottaen menestystä ja siunausta jatkossa. Ra-Si.

Walter Eerola ylennetty kirkkauteen

Vuosia sitten lauloimme usein laulua “Lähetä tulesi”. Noin 70 vuotta sitten Jumala lähetti tulensa nuoren merimiehen sydämeen. Tämä nuori mies työskenteli jänsärkijän konehuoneessa, kun Jumalan tuli iski hänen sydämeensä kuin salama. Tämä tulikokemus jänsärkijän konehuoneessa ajoi Walter Eerolan Burman viidakkoihin ja Filippiinien vuorille. Helluntaituli paloi hänen sydämessään yli 70 vuotta eikä se koskaan sammunut.

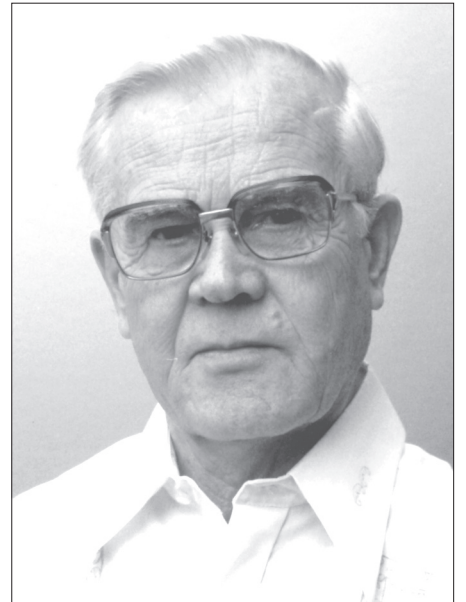
Kun nuorena poikana kuulin Walterin saarnaavan, tunsin tuon tulen. Walter ei saarnannut miellyttääkseen ihmisiä, hän saarnasi pelastaakseen heidät. Hänen saar-noissaan oli aina suolaa. Joskus liian paljon, jotkut väittivät. Mutta kukaan ei voinut olla eri mieltä tulesta hänen sydämes-

sään. Vuosia sitten minulla oli etuoikeus vierailulla Eerolaitten luona heidän lähetysskenttällään Filippiineillä. Tuon vierailun aikana näin omin silmin, mitä tuli saa aikaan lähetyssaarnaajan sydämessä. Vierailin monissa kirkkoissa, joita Walter ja paikalliset uskovaiset olivat rakentaneet. Waltterilla ei ollut rahaa, mutta hänellä oli uskoa. Melkein tyhjin käsin hän rakensi monia kauniita kirkkoja ja myös saarnasi evankeliumia kaikissa mahdollisissa tilanteissa.

Burma oli monia vuosia lähetystyölle suljettu maa. Maan kristityistä ei tihtunut tietoja juuri ollenkaan länsimaihin. Nyt on suorastaan ihmeellistä kuulla, että se työ, jonka Walter ja Lucille aloittivat on kasvanut valtavasti. Heidän työalueillaan on

nyt tuhansia uskovaisia.

Walter siunattiin lähetystyöhön Helsingin Saalemissa 2.11.1937 ja matkusti lähetyssaarnaajaksi Burmaan. Hän oli lähetyssaarnaaja sanan varsinaisessa merkityksessä ja vietti suurimman osan elämästään lähe-

tyskentillä Intiassa, Burmassa, Thaimaassa ja Filippiineillä.

Hän solmi avioliiton Lucillensa kanssa 28.8.1951 ja sai B.A:n arvosanan Seattle Pacific Universitystä samana vuonna. Perheeseen syntyi kaksi poikaa Walter Alan ja Edwin Aarno.

Walter myös ymmärsi Suomalaisen

Todistajan juhluvuoosi 2005 Lehti täyttää 80 vuotta

Kunnon lahjat 80-vuotiaalle

* Ennätysmäärä tilauksia * Ennätysmäärä lahjatilauksia

* Ennätysmäärä avustajia * Ennätysmäärä lahjoituksia Vanhoilla hinnoilla!

Helluntaiherätyksen tärkeyden Pohjois-Amerikassa. Melkein joka vuosi hän matkusti suomalaisiin konferensseihin ja saarnasi Sanaa.

Soitin hänelle pari viikkoa ennen hänen kuolemaansa. Keskustelimme Jumalan työstä. Hämmästykseni - tai oikeastaan se ei ollut minulle yllätys, kun hän kertoi minulle menevänsä kesällä vielä kerran Suomeen saarnaamaan. Jumalalla oli kuitenkin toinen suunnitelma. Hän katsoi, että 94-vuotias on jo työnsä tehnyt.

Kun Walter tuli Vancouveriin saarnaamaan, hän usein asui vierailunsa aikana meillä. Hän oli mukava vieras, kun hänellä oli aina mielenkiintoisia tarinoita kerrottavana.

Vuosien varrella teimme yhdessä monia matkoja autolla suomalaisten juhlille. Näitten tuhansia maileja kattaneiden matkojen aikana tulin tuntemaan Walterin todellisen Jumalan miehenä.

Viime syksynä juuri ennen joulua Walter, Lucille sekä Wilho ja Kaisa Saari tulivat vierailulle Vancouveriin. Wilho soitti kanteleensa kirkossamme ja Lucille ja Walter saarnasivat. Ja jälleen kerran tunsin, että sama tuli paloi kirkkaasti Walterin sydämessä.

Walter oli syntynyt 10.10.1910 Konginkankaalla, Suomessa ja kuoli kotonaan Nasellessa, Washingtonin osavaltiossa.

Hautajaisiin oli kokoontunut paljon kansaa. Nasellen seurakunnan pastori Gary puhui ja suoritti siunauksen. Lauri Karhinen puheessaan muisteli Walterin elämäntyötä ja Erkki Ahonen lauloi Wilho Saaren kanteleen säestyksellä ”Mun kanteleeni kauniimminkin”. Walter haudattiin Nasellen Peaceful Hill-hautausmaalle. Haudalla pastori Gary puhui ja Erkki Ahonen rukoili suomeksi. Poistuessamme hautausmaalta viivähdimme hetken marttyyri Antti Lajusen haudalla, joka oli aivan lähellä Eerolan hautaa. Samalla hautausmaalla lepäävät myös Albert ja Eeva Wirkkala. Nämä Jumalan ihmiset ovat kilvoituksensa kilvoitelleet ja juoksunsa päättäneet. Me teemme vielä matkaa. Kannustakoon Walter Eerolan esimerkki innosta Herran työhön meitä jäljelle jääneitä.

EOA

Kanadalaisia Sri Lankaan

Lauri ja Anne Sorila matkustivat kesällä 2005 Sri Lankaan hoitamaan Fida Internationalin hyväntekeväisyysprojektia.

Viime joulukuussa Sri Lankaan iskenyt tsunami teki tässä 19,2 miljoonan asukkaan saarivaltakunnassa hirvittävää tuhoa. Srilankalaisista 79 prosenttia on uskonnoiltaan buddhalaisia. Kristittyjä on vain 8 prosenttia. Niin järkyttävä kuin tsunamin isku olikin, niin se lähensi maan eri etnisiä ryhmiä toisiinsa.

Lauri ja Anne Sorila läksivät lähetyskentälle Afrikkaan Vancouverista v. 1982 ja ovat nyt ”lainana” Sri Lankassa.

Sudbury, Ontario

SIION

SUDBURYN SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

Finnish Pentecostal Church Pastori Paavo Korpela
1843 Paris St. Sudbury, ON P3E 3C5
Puh. (705) 522-2164 Fax (705) 522-4879
Web sivu. <http://www.vianet.on.ca/pages/siion>

Su • Aamukokous	klo 10:00
English Worship	klo 11:30
Ti • Lähetyspiiri	klo 14:00
Ke • Lastenkerho	Klo 18:00
To • Raamattutunti	Klo 19:00

Heijastin TV ohjelma Kaapelikanava 10. Maanantaina ja lauantaina klo. 9:00 ja Sunnuntaina klo.12:00
Radio-ohjelma lauantaisin klo 8.30 asemalla 95.5 FM
Puhelinsana (705) 522-5540

South Porcupine, Ontario

SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

Finnish Pentecostal Church

P.O. Box 1017 199 Main Street
South Porcupine, ON P0N 1H0
Puh. (705) 235-5025
Fax (705) 235-2655
E-mail: inki@ntl.sympatico.ca

Su • klo 8:30	Radiolähetys (CHYK 104.1 FM)
klo 11:00	Kuukauden toinen su. srk:n kokous
klo 18:00	Hyvän Sanoman ilta
Ke • klo 19:00	Sanan ja Rukouksen ilta

Huom! Ympäristökokoukset ilmoitetaan radiossa.

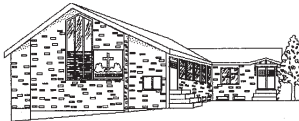
Tervetuloa Sanan ääreen!

Sault Ste. Marie, Ontario

Helluntaikirkko

Finnish Pentecostal Church

891 Peoples Rd.,
Sault Ste. Marie, ON P6C 3W1

Puhelin ja Fax kirkolle: (705) 253-8383 • www.finnishchurch.com
Pastorit Mikko Tervo 705 253 7797 Clinton Moody 705 542 9908

Sunnuntaina:	Klo 10:00 (English Service)
	Klo 11:30 (Finnish service)
Keskiviikkoisin:	Klo 19:00 Sanan ja rukouksen ilta
Perjantaisin:	Klo 19:30 Youth Meeting
Sunday School, Bible Studies and Youth Meetings also in English. Translating into English in other meetings too - if needed!	
Puhelinhartauden saa numerosta (705) 253-2427	

TERVETULOA! WELCOME!

Fitchburg, Massachusetts

BETHEL-SEURAKUNTA

Evangelista Liisa Liedes
163 River St. #1, Fitchburg, MA 01420-3025
Puh. (978) 343-9659

Kokoukset joka Su klo 14:00 Lähetyskirkossa
Rukouskokoukset kodeissa.
Radiolähetys Su klo 8:45 (WEIM 1280 AM)

Thunder Bay, Ontario

Saalem-seurakunta

Suomalainen Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church

21 Walkover St., Thunder Bay, ON P7B 1L1
Puh. (807) 767-6938 Fax (807) 767-7587
Pastori Marko Selkoma Puh. (807) 767-0464
Pastori Darren West Puh. (807) 344-1779

Su • klo 10:00	Aamukokous ja pyhäkoulu
Sunday • 11:30 am	Family Celebration & Sunday School
Su • klo 18:00	Iltakokous
Ti • Ke • To • klo 11:00	Päivärukoushetki
Ke • klo 19:00	Rukouskokous
Thursday • 7:00 pm	Bible study & Prayer meeting
Friday • 7:00 pm	Youth Meeting
Radiolähetys Su • klo 7:00 ("HOT FM" 103,5 sekä 104,5 .)	

****Kirjoja, lehtiä ja kasetteja saatavana kirjamyynnissä!****

**** Sateena pisaroikoon minun opetukseni, kasteena valukoon puheeni niinkuin vihma vihannalle, niinkuin sadekuuro ruohikolle. ****
Sydämellisesti tervetuloa virkistymään Saalemiin!

Toronto, Ontario

Saalem

Toronton Suomalainen
Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church of Toronto

2570 Bayview Ave. Willowdale. ON M2L 1B3
Puh.(416) 222-2291 Fax.(416) 222-3356
Pastori: Mika Yrjölä 416 733-0854

Internet-kotisivu. www.saalem-toronto.org

Su • Aamukokous suomenkielinen	klo 10.00
English Service	11.30
To • Sanan ja rukouksen ilta	klo 19.30
Pe • Nuorisoiilta /Youth Meeting	klo 19.30

Montreal: Matti ja Kaija Ylimäen kodissa,
4388 Breton, Pierrefonds Quebec. H9H 3B2 (514)626-1820
Puhelinhartaute 416 222-7474

TERVETULOA!

Vancouver, British Columbia

KOTIKIRKKO

Bethel-seurakunta

Finnish Bethel Church

1920 Argyle Dr.
Vancouver, BC V5P 2A8

Puh. 604 325-5414 Fax 604 325-5414
Internet-kotisivu. www.kotikirkko.bc.ca

Pastori Teuvo Valkama 604 433-7956

Pastori Markku Vainio 604 795-9994

Su • Aamukokous ja pyhäkoulu	klo 11:00
English service	klo 11:00
To • Sana ja rukous	klo 19:00
Pe • Nuorten ilta	klo 20:00
Puhelinsana 604 324-4447	

VICTORIAN KOTIKIRKKO

Finnish Bethel Church

Pastori Lauri Tomminen Puh. (250) 381-2418
Torstaisin klo 19 kodeissa

Calgary, Alberta

SUOMALAINEN SEURAKUNTA

Calgary Finnish Church

Jorma Heinikainen
1148 Fonda Crt. S.E.

Calgary, Alberta T2A 5S2
403-248-9907

e-mail: heinikainen@shaw.ca

Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä" Joh.3:16

Saskatchewan

SUOMALAINEN RAAMATTUPIIRI

Yhdyshenkilö Sinikka Lukkarinen Puh. (306) 696-2253
Box 103, Broadview SK. S0G 5C0

Lake Worth, Florida

SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA KOTIKIRKKO

Finnish Pentecostal Church

1510 High Ridge Rd.
Lake Worth FL 33461 U.S.A.

Pastori Hannu-Heikki Hyppönen
(561) 493-4127
kirkolle (561) 533-5716
Internetti Kotisivu: www.kotikirkko.net

Su • klo 10:00	Aamukokous, pyhäkoulu & varh. nuoret
klo 18:00	Hyvän Sanoman ilta
Ti • klo 17:00	Lähetysksen ystävät
To • klo 19:00	Sana ja rukous
Pe • klo 19:00	Nuorten ilta
Su • klo 9:00	Radio-ohjelma "Hyvät Uutiset" asemalta WPBR 1340 AM
	Puhelinsana 24 t nrosta (561) 585-1110

Our daily bread

Some time ago I was teaching students about the Lord's Prayer. When I came to the part where it states "Give us this day our daily bread" one of the students sheepishly asked me, "can you mzungus (Europeans) pray this?" I really didn't understand what he was asking, so he clarified: "Do you understand what is poverty? Have you experienced hunger? Do you know what it is to be without daily bread?" I was startled by the question, and I confessed: "I really do not know what hunger is. I have never experienced it. Once when I was a young boy, my mother did not give me the third full meal that I usually got because I had misbehaved and sent me to bed without supper. No, I do not know what poverty is."

Today I got back from northern Uganda (Gulu) to view a children's clinic that one of my Norwegian colleague (Trygve Korneliussen) had been instrumental in developing. Can you imagine the dilemma that many of the patients are facing: they come there because a child is sick because they have drank unclean water because they cannot afford to boil their water. Some are there because a child is sick from malaria because they could not afford to buy a \$5 mosquito net. Others come there because a child has ring worms because they do not have the money to buy shoes. When they come to the clinic, for some it is more than 2 days salary to buy some basic medication that costs \$2.

In the evening thousands of children and adults started flooding into Gulu. They make the daily trek from the village to the town to sleep on the streets, makeshift shelters and houses that some of the fortunate were provided with. They were fleeing from the LRA rebels that come at night, kill, rape, maim and kidnap the villagers. They are especially targeting the children to force them to be-

come soldiers for their "cause." In the morning the same exodus took place: thousands of children making the long walk back to the village to go to school.

People in Africa are put in unimaginable situations. Mothers do not have the means to purchase medicine or food. The only thing that they have that someone will pay something for is to sell themselves. Many think "I might die of AIDS in 10 years, but I'm starving today."

Back to the question the student asked. I pointed out to him what the prayer is stating: it does not say "Give

ME this day MY daily bread," but "Give US this day OUR daily bread." When I pray for our daily bread I am not only praying for myself, but for others as well. John Calvin

stated: "Prayer changes things? No! Prayer changes people and people change things" (Institutes, 3.20.3). Another writer stated: "Prayer works; prayer is work; and prayer leads to work" (Timothy Warner, Spiritual Warfare, 141).

Do you ask for the bread you need today? Many of us live with overstuffed refrigerators and bodies. It is estimated that 20–30 percent of Americans are obese. Our inclination is to pray "help me eat less food" rather than

"Give me more." Within a stone's throw of our homes most of us have several grocery stores with enough food to feed entire villages plagued by famine. Isn't it heartless for us to ask for more food when there are so many on our planet who desperately need some? (Dodd, Praying Jesus' Way, 93–94)

Sixty years ago the UN made the Universal Declaration of Human Rights. Article 25 states: "Everyone has the right to a standard of living adequate for the health and well-being of himself and of his family, including food, clothing, housing and medical care and necessary social services, and the right to security in the event of unemployment, sickness, disability, widowhood, old age or other lack of livelihood in circumstances beyond his control." In a small way we can make a difference for someone by providing them services that are essential. Let's do what we can where we are with what we have.

HANNU HAPPONEN

Vacation expenses

by Bill D. Hallsted

I was just wondering if you could have the treasurer write me a check for about \$500.00 The preacher's confusion was apparent.

"What's the problem, Bob? We do have a benevolence fund, but I didn't realize you were in a bad spot."

"Oh, I'm not," Bob replied. "We just want to take a lit-tie fishing trip, and we'd like the church to help out with out expenses."

Now the preacher was truly confused. You could tell. Preachers aren't often left without words.

Seeing the confusion, Bob explained. "I just figured since other people had the church help pay for their vacations and their fishing trips and their weekend recreational things and all that, they'd probably help with mine as well."

The preacher finally regained his voice. "The church doesn't pay for anybody's vacation! We don't finance anybody's fishing trips!"

"Sure you do!" Bob protested. "I was talking to Sam yesterday, and he told me you'd helped him to the tune of over \$600, just this year."

The preacher was incredulous. "Sam said we gave him over \$600 to use for his family's recreation?"

"Yeah. Well, not quite that way. He didn't say you gave it to him. He just used it anyway."

The preacher shook his head. "Now I'm really confused."

"Okay, look," Bob scooted his chair a little closer and leaned forward. "How many Sundays has Sam's family been absent this summer?"

"I'm not sure. A lot. They've been gone to the lake a lot, and had some family reunions and quite a number of things. They've missed quite a few Sundays."

"Exactly. Now Sam told me that when they settled back after all the activity was over, they figured out how much their tithe should be for all the Sundays they missed during the year. It blew his mind! He said it added up to more than \$700. And now, they'd used so much money with all their running around this summer, they didn't have an extra \$700 laying around. So he said they just decided to drop in a hundred dollars, and call it square. I figure that leaves the church paying for \$600 worth of their vacations."

The preacher shook his head sadly. "Unfortunately, I'm afraid that's not unusual."

"My point exactly," Bob squirmed with excitement. "It's a common practice. Now, since I've been careful to tithe every week — and I have, you know — and when we went on vacation, I left a check for the Sundays we'd be gone — and since things ought to be kept even all around, I figure it would be just as fair and maybe a little more honest if you had the treasurer write a check so it will show that it was the church that helped pay for my fishing trip. Since the church has done that for all-

these other people, the church soita owes it to me. Don't you think so?"

"But not everybody does that, Bob. Most of our people are really conscientious. If they aren't able to make up their missing tithes all at once, they make it up over a period of a month or two, but they do make it up. They recognize that money belongs to God. They recognize the church's expenses go on just the same, whether they're in church or out fishing. They really don't force the church to pay for their recreation."

Bob was still insistent. "Some of them do."

The preacher shook his head sadly "I know. A few. But not many, really. Anyway, there isn't any way I can have the treasurer write you a check. Even if a few people do finance their recreation that way, that doesn't make it right."

Bob seemed a little subdued. "I guess I'll just have to fish a little closer to home, then. Oh well, it was worth a try. See ya, Preacher."

The door closed softly behind him. The preacher shook his head one more time, and went back to work.

I'm sure there must be a summer lesson for me in there somewhere. It wouldn't be printed in this issue other-wise, would it?

I wonder what it could be? •

REPRINTED FROM
FELLOWSHIP TODAY